

DBU PRO træneropgave 2020/21

Dansk kvindefodbold 2021
Kvindelige – Talentudvikling - Kommercielt

Steen Hansen

Vejleder Morten Eskesen

DBU PRO-opgave 15.10.2021

Indholdsfortegnelse

• Forside	1
• Indholdsfortegnelse	2
• Indledning / Emnebegrundelse	3
• Problemformulering	5
• Hypoteser	7
• Metode og afgrænsning	8
• Interviews med nøglepersoner indenfor Kvindefodbolden	10
- Sportsligt – Kvindelige	10
- Sportsligt – Fysisk niveau	26
- Sportsligt – Talentudvikling	29
- Kommercielt – På Kvindeliganiveau	39
• Analyse	48
• Diskussion	55
• Konklusion	59
• Perspektivering	62
• Litteraturliste + bilagsliste	63

Indledning / Emnebegrundelse

Som de fleste i fodboldverdenen sikkert har bemærket, så er der sket en kolossal udvikling i pige-/kvindefodbolden indenfor de sidste 5 år. Efter at have været en del af pige-/kvindefodbolden i omkring 15 år er det interessant for mig at prøve at kigge på nogle af de faktorer, der har været udslagsgivende for denne udvikling.

Da jeg begyndte med at beskæftige mig med pige-/kvindefodbold kendte jeg stort set ikke noget til de vilkår, som piger/kvinder havde i klubberne, og slet ikke til betingelserne for de piger/kvinder, der dyrkede fodbold som deres eliteidræt.

Jeg begyndte i den lokale fodboldklub, fordi min yngste datter gerne ville gå til fodbold. Vi undersøgte mulighederne for at spille/træne og fandt ud af, at der var U6 fodbold for børnene tirsdag og torsdag eftermiddag. Der var ikke en egentlig opdeling af drenge og piger, så alle deltog i fælles træning, som var opdelt efter principperne med stationstræning. Der var ikke mange piger i gruppen. Jeg mener, at der var 4-5 stykker ud af 50 børn i årgangen. Det var kun de allerbedste piger, der kunne begå sig og de andre mistede deres interesse, af forskellige årsager. Vi var derfor nogle stykker, der forsøgte at skabe interesse for at samle nok piger til fodboldtræning for piger, og ret hurtigt var vi omkring 25-30 piger til træning. Vi fandt ud af, at med graderet træning efter stationsprincippet kunne alle få oplevelsen af den samme træning, dog opdelt efter principperne omkring udvikling af den enkeltes færdigheder. Årgang 99/00 udviklede sig over årene til at have omkring 60 piger. Det viste os at der var et kæmpe potentiale, med den rette tilgang. Jeg har således fuldt udviklingen i pige-/Kvindefodbold fra U6 til senior og fra bredde ungdom til elite senior (Gjensidige Kvindeligaen).

Det er min oplevelse, at der over de sidste år er sket en ændring i samfundet generelt omkring opfattelsen af pige-/kvindefodbolden. Når jeg tidligere, i forskellige sammenhænge, nævnte at pigerne var dygtige individuelt og som hold, fik jeg ofte et sødt og overbærende smil, hvor jeg fik indtrykket af at de fleste stadig opfattede pige-/kvindefodbolden som tidsspilde og ikke havde reelt kendskab til den træningsindsats, de evner og den træningsiver, der blev lagt i det fra pigernes side. Dette har ændret sig positivt over de sidste år, blandt andet efter Danmarks EM-præstation i 2017 i Holland, og det har også, efter min mening, haft en klar effekt, at DBU fik nedsat en kvindekommission med bl.a. Helle Torning Schmidt, Lykke Friis og Christian Stadil som medlemmer, hvor problemstillingerne omkring pige-/kvindefodbold er blevet italesat af kompetente og af samfundet respekterede personer.

Vilkårene for pige-/kvindefodbold har i mange år været underprioriteret i mange klubber og min oplevelse er også, at forbundet er kommet sent i gang med en prioriteret og kvalificeret tilgang til pige-/kvindefodbolden.

Senest er der i 2019 igangsat en større satsning på den "nye" Gjensidige Kvindelige, og der er topklubber fra herrefodbolden, der er begyndt at melde sig på banen med viden, økonomi og faciliteter, der bør medvirke til et yderligere løft af dansk pige-/kvindefodbold.

Jeg vil med denne opgave grave dybere ned i, hvordan pige-/kvindefodbolden har udviklet sig over de seneste år. Jeg vælger at fokusere på Danmark i min undersøgelse.

Der er en række af spørgsmål, som jeg ønsker at stille mine interviewpartnere. Hvordan har niveauet i Kvindeligaen udviklet sig? Og hvordan står det til med talentudviklingen?

Der er en række af andre faktorer, der er afgørende for at udviklingen fortsætter. Topidræt er afhængig af indtægter fra sponsorer, reklamer, tilskuerindtægter og andre kommercielle facetter.

Jeg ønsker at undersøge og finde ud af, hvordan udviklingen og betingelserne i pige-/kvindefodbolden har udviklet sig i de seneste år.

Jeg har en række spørgsmål, som jeg gerne vil have besvaret og disse vil jeg opdele i 3 områder. De 3 områder er Kvindeligaen, talentudviklingen i DK og kommercielt setup i en Kvindelige klub og i DBU/divisionsforeningen.

Jeg ønsker at få svar på disse spørgsmål hos forskellige interessenter i kvindefodbold verdenen, som for eksempel kunne være: Trænere i kvinde-topfodbold, leder i forbund, klubdirektør, auditør i ungdomslicens-systemet, chefen for Kvindeligaen.

Problemformulering

Hvor står dansk topfodbold for kvinder her og nu?

Jeg vil gerne undersøge dette med udgangspunkt i, at der er blevet igangsat en ny liga, nemlig Gjensidige Kvindeliga.

Jeg interesserer mig også for de tiltag, der er sket på områder som talentudvikling, udviklingen i Kvindeligaen, og klubberne udvikling omkring kommercialisering. Jeg vil interviewe forskellige nøglepersoner indenfor dansk kvindefodbold for at få deres syn på, hvor vi er nået til på forskellige parametre.

Jeg vil forsøge at få et indblik i, hvordan der arbejdes på topniveau i danske klubber. Der er klubber, som har rykket sig voldsomt over de sidste få år. Det vil være spændende at få et indblik i, hvordan betingelserne er i en dansk topklub, og hvordan man har grebet udviklingen af kvindefodbolden an i klubben.

Jeg vil også forsøge at høre A-landsholdstræner Lars Søndergaard om, hvordan han ser på udviklingen af ligaen og på niveauet i forhold til tidligere og i forhold til det internationale niveau.

Med hensyn til talentudviklingen i dansk pigefodbold vil jeg undersøge, hvordan betingelserne er for at skabe endnu flere spillere, der kan begå sig på elite-niveau, samt gøre det bedste spillere endnu bedre.

Derudover er det spændende hvordan der arbejdes i på andre parametre end det sportslige. Jeg vil forsøge at få svar på, hvordan den kommercielle del af dansk top-kvindefodbold udviklet sig over de seneste år.

1. Hvordan er det gået med den sportslige og fysiske udvikling af Gjensidige Kvindeliga? Når vi sammenligner os med internationalt niveau, hvordan ser det så ud?
2. Hvordan har talentudviklingen udviklet sig i Danmark?
3. Hvordan ser det ud på de kommercielle områder?

Med hensyn til talentudviklingen i dansk pigefodbold vil jeg undersøge, hvordan betingelserne er for at skabe endnu flere spillere, der kan begå sig på elite-niveau, samt gøre det bedste spillere endnu bedre.

Jeg vil interviewe landstrænere og en auditør i DBU omkring den generelle udvikling af ungdomsfodbolden og kvindeligaen i Danmark.

Det skal være med til at give et nuanceret billede af de indsatser der gøres. Samt give et bud på nuværende niveau og udviklingsmuligheder.

Kan der være en gevinst i at kunne implementere visse tiltag uden brug af for mange ressourcer. kort sagt, er der lavt hængende frugter at høste.

Pige-/kvindefodbolden er i en rivende udvikling og mulighederne er store både i de enkelte nationer og også internationalt. Med alle de tiltag, der bliver gjort i klubber, nationale forbund, UEFA, FIFA og fra andre interessenter omkring sporten bliver det spændende at se, hvordan udviklingen fortsætter.

Hypoteser

Med min baggrund i ungdomsfodbold for piger og efterfølgende job som cheftræner i 1. division, assistenttræner og cheftræner i kvindeligaen har jeg en forudindtaget mening. Jeg har alle mine oplevelser omkring Kvindefodbolden med mig og derfor vil jeg stille følgende spørgsmål op:

1. *Hvordan er det gået med den sportslige og fysiske udvikling i Gjensidige Kvindelige?*
 - Udviklingen i kvindefodbold har gennemgået en markant og målbar udvikling fysisk, og tempomæssigt over de sidste 10 år.
 - *Når vi sammenligner os med internationalt niveau, hvordan ser det så ud?*
 - Kvindeligaen har hævet niveauet og er kommet tættere på de lande, der tidligere lå over os.

2. *Hvordan har talentudviklingen udviklet sig i Danmark?*
 - Talentudviklingen har fået et løft og er blevet markant bedre samt er blevet bredt ud på flere klubber.

3. *Hvordan ser det ud på de kommercielle områder?*
 - Ligakontoret mangler kræfter og resurser. Der mangler ansatte folk i administrationerne samt større marketings- og økonomiske muskler i klubberne.

Metode

Jeg har lavet interviews med forskellige nøglepersoner på det sportslige plan i det elitære danske fodboldmiljø.

Jeg har også interviewet nøglepersoner i DBU samt i kvindeklubber i toppen af dansk kvindeseniorkvindeliga og talentudvikling. Jeg har forsøgt at få disse nøglepersoners meninger omkring den kommercielle udvikling af klubberne i Kvindeligaen, talentudviklingen i Danmark og spillets udvikling i Kvindeligaen.

Grunden til at jeg har valgt denne tilgang er, at der er lavet utallige rapporter og publikationer omkring kvindefodbolden. Jeg har ønsket at få et billede af, hvordan det opleves af de mennesker, som arbejder med det i praksis i dagligdagen.

Jeg vil bearbejde og analysere den viden som jeg oparbejder i hele research perioden igennem litteratur, interviews, rapporter mm., til et samlet billede af hvor vi står med Kvindefodbolden på nuværende tidspunkt.

Som research materiale til denne opgave har jeg læst forskellige rapporter fra Danmark, blandt andet den nye Licensmanual for ungdom PIGER SÆSON 2021/2022, Licensmanual for KVINDELIGAEN 2021/22, DEN NY KVINDELIGA, VISION 2020 samt søgt forskellig information hos DBU.

Jeg har også læst de to sidste rapporter, der er lavet fra SDU omkring både den psykologiske del af at være i et elitært resultatorienteret miljø opleves af piger/kvinder og den fysiologiske del omkring deres fysiske kapacitet.

Jeg har også læst diverse publikationer fra det engelske fodboldforbund FA, blandt andet oplægget fra David Faulkner til "DBU Girls Talent Conference 2019" og "Welcome To Wildcats Guidance 2019/2020". Derigennem har jeg tilegnet mig viden omkring hvordan det engelske fodboldforbund har analyseret, struktureret og igangsat aktiviteter, som har til formål at udvikle og fremme kvindefodbolden i England.

I forhold til data fra kampe har jeg brugt statistik fra UEFA's hjemmeside.

Interviews og analyse

Jeg har valgt at præsentere alle mine interviews i fuld længde og inddele dem i 3 kategorier. Det har jeg valgt for at give et nuanceret billede af dansk kvindefodbold. Først interviews med Henrik Lehm, Søren Randa-Boldt, Lars Søndergaard og Peter Krustrup, der omhandler niveauet i dansk Kvindefodbold på Liganiveau, og også sammenligninger med internationalt niveau.

Dernæst kommer der interviews, som har fokus rettet mod talentudviklingen i dansk pigefodbold. Den sidste interviews beskæftiger sig med udviklingen omkring de kommercielle dele af kvindefodbolden.

I forhold til viden omkring Kvindeligaen og de kommercielle aspekter af den vil jeg interviewe chefen for Gjensidige Kvindeliga Nikolai Kaas for at høre om tilblivelsen af kvindeligaen og hvordan han ser på udviklingen og indsatserne der gøres og skal gøres i fremtiden. Jeg har også interview med Per Rud fra HB Køge omkring klubbens involvering i kvindefodbolden, og får hans syn på de forskellige aspekter af at være ny betydende kvindeklub i danske fodbold.

Afgrænsning

Jeg har valgt at afgrænse mine interview til enkelte meget kompetente nøglepersoner i dansk fodbold på elitært niveau. Dette har jeg gjort med baggrund i, at få information om, hvordan netop de ser på rammerne omkring kvindefodbolden, og for at kunne holde disse meninger og holdninger op mod min egne formodninger. Min empiri er den viden som disse nøglepersoner indeholder og som de, føler jeg, åbent og ærligt har delt med mig. Jeg undersøger ikke kvantitative data, men forholder mig udelukkende til mine interviewpartneres kompetencer, viden, mening og holdninger.

Interview med Henrik Lehm, Head of football i Capelli Sports globale fodboldnetværk.

Henrik Lehm er tidligere U19 landsholdstræner for kvinder i Danmark og har fulgt pige-/kvindefodboldens udvikling over en lang årrække. Henrik har igennem sit job i Capelli Sport været i USA på forskellige akademier, hvor han har fundet gode trænere og sendt dem videre i systemet. Hjemkommet til Danmark, på grund af Corona-situationen, har han fået til opgave at skaffe HB Køge i Champions League med kvinderne, hvor han også har været konsulent omkring holdet på sidelinjen og på banen. Henrik skal efter sommerferien til Duisburg og være cheftræner og manager for deres kvindehold, som lige er rykket ud af Bundesligaen.

Mit ønske for interviewet er at få Henrik Lehms betragtninger omkring den udvikling, der er sket over de sidste mange år. Derudover har jeg også ønsket at få belyst hvilke udfordringer, der har været historisk og som vi måske også vil se i den nære fremtid.

Hvad er det vigtigste, der er sket for kvindefodbolden i Danmark i de seneste år?

”For mig at se er det vigtigste, der er sket i de seneste år, at nogle af de klubber, der driver herre-elitefodbold er begyndt at melde sig på banen med seriøse projekter for kvindefodbolden. Blandt andet har den klub som jeg er ansat i (HB Køge) satset stort på kvindefodbolden og der bliver fortsat gjort yderligere tiltag omkring professionaliseringen her. Det er vigtigt at klubberne ikke bare ser det som et CSR-projekt, men at de virkelig mener det og er med til at udvikle kvindefodbolden på lige fod med herrefodbolden. De synergier der er ved at ”udnytte” de ressourcer og den viden, der ligger i herreklubberne er et kæmpe løft. Det bliver umådelig svært for de klubber, som udelukkende er kvindeklubber at skaffe de resursepersoner, den viden og økonomi, der allerede er til stede i herreklubberne. Vi oplever stor interesse fra de sponsorer, der er i herrefodbolden, for at få dette kvindeprojekt til at lykkes.

I forhold til accepten af kvindefodbold som en elite-sportsgren, så har udviklingen gjort, at alle pigerne nu er atleter. Der er ikke plads til spillere, der ikke er fysisk på toppen. Tidligere har spillere med stort fodboldtalent kunne deltage uden at være i fysisk form. Den går ikke længere.

En anden vigtig faktor, der er sket i de seneste år er, at mange flere unge talenter og nogle af de stærkeste spillere i den danske liga er taget til udlandet, hvor de kan have en hverdag, hvor de ”kun” skal koncentrere sig om deres fodbold”

Hvordan ser du niveauet i Gjensidige Kvindeligaen pt.?

”Niveauet er, set fra mit perspektiv, faldet i bl.a. de top mangeårige topklubber Fortuna Hjørring og Brøndby IF. De to klubber har måttet afgive en del spillere til udlandet. Derudover, mener jeg, at niveauet på de underlæggende hold har løftet sig. Det har så til gengæld gjort ligaen mere lige og mange flere kampe bliver spillet med et udgangspunkt, hvor kampene ikke er afgjort på forhånd. Det er enormt vigtigt for dansk kvindefodbold. Tidligere var der vel kun fire kampe i løbet af sæsonen for de to tophold, der blev spillet på højt niveau. Nu er det langt flere lige og intense kampe. I det slutspil, der kører i foråret 2021, er der ikke kampe, hvor vi (HB Køge) kan tage det for givet at vi ”bare” vinder kampen”

Hvordan har processen været i HB Køge i bestræbelserne på at nå toppen af dansk kvindefodbold?

”En af de vigtigste ting, der er sket i HB Køge, hvor jeg jo har været med på sidelinjen i det sidste års tid, er beslutningen om at herrer og kvinder skal have de samme vilkår at dyrke deres idræt under. Og på den måde får kvinderne bare nogle langt bedre muligheder for at præstere på sigt. Også fordi der er kommet nogle flere penge i det. Vi har fået nogle amerikanere på et niveau, der har gjort at vi kan konkurrere i toppen af kvindeligaen, men vi vil også gerne have sammensat en trup med nogle unge danske spillere på højt niveau”

Hvordan skal truppen i HB Køge se ud over de kommende år?

”Vi vil gerne sammensætte en trup af 8 erfarne danske spillere, 8 spillere fra vores internationale netværk igennem Capelli Sports og 8 unge danske udviklingsspillere. De 8 danske udviklingsspillere skulle gerne komme fra egen udvikling når vores ungdoms setup er kommet op at køre. Der er ingen tvivl om at niveauet på de danske spillere som vi har kunnet tiltrække indtil nu, ikke har været på et niveau til toppen af kvindeligaen, men vi kommer til at investere i at få nogle unge danske og ældre udenlandske spillere ind på højere niveau. Jeg mener også at vi kommer til at have en trup, med de forstærkninger, der kommer over sommeren som kan gøre det godt for os i Champions League kampene”

Er det meningen at udtrykket og spillestilen skal være ens i HB Køge både for herrer og kvinder?

”Vi har ekstremt meget fokus på igennem Capelli Sports at vi skal have det samme DNA, men det handler altså om at vinde fodboldkampe, og det er op til den enkelt træner at vurdere løbende. Vi går ikke så meget op i systemer som man gjorde tidligere. Det er vigtigt er, at vi har et fælles udtryk. Vi vil eksempelvis gerne køre eksempelvis med højt pres. Det skal være et gennemgående udtryk. Det skal naturligvis også være muligt for træneren at udnytte eventuelle spidskompetencer hos enkeltspillere. Modstanderen har selvfølgelig også indvirken på hvordan tilgangen til kampene kan være”

Hvordan hæver vi niveauet for kvindefodbolden generelt?

”Der er ingen tvivl om at der på trænerside er en stor opgave. Vi skal have gjort trænerne på pige-/kvindesiden dygtigere. Som jeg oplever det, så har det ofte været sådan i mange klubber, at når det dukkede en dygtig træner op på pige-/kvindesiden, så har drengedivisionen ”hapset” vedkommende, og det er selvfølgelig et stort problem. Det er vigtigt at klubberne ansætter og fastholder dygtige trænere til talent- og elitemiljøerne.

Derudover skal der ske en udvikling i træningsmængden og træningstiderne for kvinderne. Vi kommer allerede til, efter sommerferien, at tilbyde to gange formiddagstræning og 4 gange eftermiddagstræning. Planen er at vi skal op at køre helt ligesom herrerne i løbet af de næste par år. Blandt andet bliver de fysiske trænere, der er tilknyttet herredivisionen også ansvarlige for kvindernes fysiske træning.

Pigernes hverdag SKAL gøres nemmere og smidigere. Der er jo ikke nogen atleter, der kan præstere med den hverdag som mange af dem har nu. Som det ser ud lige nu, så kan en pige være til morgentræning i klubben, bagefter kører de direkte på arbejde eller på studie. Når de har været på arbejde/studie, så kører mange af dem direkte til træning igen, hvor de træner i klubben kl. 18:00. Så kan de være hjemme og spise aftensmad omkring kl. 21:00. Når de har en fridag, så skal de lave lektier og alle de andre praktiske ting, såsom familie og eventuelle jobs, som de ikke kan nå de dage, hvor de træner.

I fremtiden kommer vi til at træne tirsdag og torsdag morgen kl. 8:00, og mandag, tirsdag, torsdag, fredag kl. 15:00. Så er spillerne hjemme omkring kl. 17:30 og kan spise aftensmad med familien, passe deres lektier og komme i ordentlig tid i seng. Der kommer fuldtids cheftræner, der kommer fuldtids målmandstræner plus ekstra assistenttræner, således at der er to assistenttrænere. Der kommer også ekstra fokus på vores behandler-setup. Træningsfaciliteterne bliver nøjagtig de samme som hos herrerne. Kvinderne får også hotelovernatning inden kamp, hvis de skal køre langt til kamp. Der vil blive serveret mad efter træning, og de får pulsudstyr på til træningerne. I fremtiden kommer vi også til at se, udover amerikanerne, nogle fuldtids danske spillere.

Henrik Lehm: "Mit vigtigste budskab til fodbold Danmark vil være!!!!"

"Se at få herreklubberne i Danmark involveret i kvindeholdene"

Interview med Søren Randa-Boldt, U-19 landstræner og kommende Cheftræner HB Køge **Kvindelige hold:**

Hvordan ser du kvaliteten af Gjensidige Kvindeligaen anno 2020/21?

”Hvis jeg måler det på den måde, at når vi på U19 landsholdet spiller træningskampe mod Kvindelige holdene, så har vi, i min landstrænerperiode, aldrig tabt til kvindeligeholdene før i år. I år har vi tabt med 1-2 til HB Køge og med 2-4 til Kolding Q. Så kan det godt være, at vi lavede en masse sjove udskiftninger i de sidste 30 minutter, men det mener jeg også, at vi har haft gjort i de andre år. Så jeg vil sige, at jeg faktisk mener at kvaliteten generelt er gået op. Jeg tror, at det har gavnet niveauet, at der er kommet flere udlændige ind i klubberne.

Derudover så er selve kampafviklingerne kommet op på et niveau, der har en stor positiv indflydelse på spillere og trænere. Det giver da noget ekstra til spillere og ledere, når stemningen og omgivelserne er på højt niveau. Det er jo en helt anden oplevelse eksempelvis at spille på Capelli Sport Stadion end at spille på en mark et eller andet tilfældigt sted. Det er vigtigt, at udviklingen fortsætter af den vej rundt omkring i Danmark”

Hvordan ser du springet fra ungdom til senior har udviklet sig?

”Jeg synes, at de unge spillere kommer rigtig hurtigt og godt ind i seniorniveauet. Hvis der er en rigtig god 1. års U19 spiller eller 2. års U17 spiller, så ville jeg ikke være nervøs for at spille med dem. De er meget bedre uddannet nu og for de flestes vedkommende, er de startet tidlig. Mange er startet i 5/6 årsalderen, nøjagtigt ligesom drengene. Det er ikke ligesom tidligere, hvor mange piger først startede i 10/12 årsalderen sammen med veninderne. Og så har jeg en oplevelse af at den store masse er bedre trænet, end de var tidligere. Også når jeg ser 1. division og kval-ligaen, så er kvaliteten højnet markant. Det er atleter over hele linjen, og spillerne har fint niveau. Vi så jo kampe for 5 års siden, hvor et U18DM hold kunne spille mod et 1. divisionshold og vinde op til 10-0. Sådan er det jo ikke længere, nu slår 1. divisionsholdene jo U18DM holdene. Det jeg også vil have fokus på i vores Kvindeligatrup er udfordringer til de spillere, der ligger fra nummer 15-20 i truppen. Jeg vil forsøge at arrangere nogle træningskampe mod modstandere, der vil give disse spillere udvikling og udfordringer”

Hvis vi så ser på den danske liga og niveauet internationalt, hvad skal der så til for at HB Køge kan levere i eksempelvis Champions League? Hvor ser jeres træningsmængde ud i den kommende sæson?

”Vi kommer til at tage næste step i forhold til træningstider. Vi kommer til at træne kl. 15.00 mandag, tirsdag, torsdag og fredag. Og så kommer vi til at træne morgentræning tirsdag og torsdag. Og det bliver et krav, at de træner med alle gange. Tirsdag og torsdag vil vi have hovedtræningerne om morgenen og de individuelle træninger om eftermiddagen. Vi kommer dog til at lave individuelle aftaler omkring styrketræning, således at hvis spilleren går i skole i København, så kan styrketræningen for denne spiller godt udføres på skolen eller tæt på bopælen. I opstarten vil vi træne styrke to gangen om ugen, og når turneringen er i gang, vil det være en gang om ugen med mulighed for en ekstra gang, hvis der er behov for det.

Mandag vil vi have fokus på taktisk evaluering med video/taktikboard. Tirsdag/torsdag fysisk fokus med godt knald på træningerne sammen med taktisk fokus på banen. Torsdag/fredag vil vi så have noget fokus på næste modstander. Hovedfokus vil dog være på vores egen spillestil og selvfølgelig træne i det. Vi skal have vores eget udtryk og fokusere på det, men vi skal da kende til modstandernes styrker/svagheder. Jeg skal lære spillerne at kende og arbejde med dem taktisk så vi kan flytte os der også. Der er lidt forskel på spillernes individuelle taktiske evner, så det kommer vi til at tage hensyn til og i den forbindelse også have fokus på den enkelte”

Hvordan tænker du at I vil forsøge at øge antal højintense løb og øge selve tempoet i spillet?

”Jeg var faktisk lige til møde med Peter Krstrup i går, og jeg har aftalt med ham, at han kommer ned og taler med vores fysiske træner. Vores mål er at komme op på det niveau som A-landsholdet har. Det er det, som vi kommer til at stræbe efter. Vi kan ikke få internationale data på klubholdene. Det holdes fuldstændig hemmeligt, og vi kan ikke pt. få data på kvindesiden fra internationale klubkampe, men vi kan få fra vores eget A-landshold. Det bliver vores fysiske træneres opgave at øge kapaciteten på dette område, og til hjælp til dette har vi GPS-veste med de muligheder, som det giver. Vi vil bevidstgøre spillerne om at på næste step skal der investeres i flere højintense løbemeter. Det bliver jo løbet næsten lige meget på højeste niveau i herre og kvindefodbolden, men at der så bliver løbet klart flere højintense meter hos herrerne. Vi skal have øget mængden hos kvinderne også. Jeg vil håbe, at vi i fremtiden får mulighed for at få statistik fra kampene eksempelvis igennem et program som Wyscout. Således at vi analytisk kan flytte os, for der er vi bagud”

Hvis vi ser på talentudvikling i forhold til nationalt topniveau eller internationalt niveau, hvor langt perspektiv har I så på de unge danskere som I henter ind nu?

”Vi vil gerne havde talenterne ind på 3-årige aftaler alternativ 2 år. Perspektivet i kvindefodbold er jo også, at der begynder at komme økonomi ind, der gør det interessant at udvikle spillerne. Med 1-årige aftaler så begynder selve evalueringen jo faktisk efter et halvt år og, hvis udviklingen har

været god allerede efter kort tid, så begynder hele spillet om dem. Klubber begynder at henvende sig på dem og det er forstyrrende for udviklingen”

Hvordan ser du udviklingen omkring kontrakter og de unge spillere?

”Der er ingen tvivl om, at klubberne skal være tidligere og tidligere ude med hensyn til scouting og kontrakter. For 2 år siden var der vel omkring 4 spillere på U19-landsholdet, som havde kontrakt. Nu har alle sammen en kontrakt. På U17-landsholdet er der også spillere nu, som allerede har kontrakt, så man skal være tidligt ude nu. Det betyder også, at klubberne skal ”stramme ballerne” omkring talentudviklingen. Det gælder for klubberne om at være dygtige omkring talentudvikling, så man kan udvikle sine egne spillere. Det er en gevinst, at spillerne kender klubben og klubben kender spillerens kvaliteter på banen og udenfor banen. Selvfølgelig er der blevet hentet danske spillere til HB Køge i de sidste år. Det har været nødvendigt for at ”kickstarte” projektet. De har været dygtige til at hente nogle spillere, der måske ikke helt har slået igennem i de andre klubber og har gjort dem gode. Der kan godt udvikles spillere, som ikke helt er lykkedes andre steder”

Hvordan ser du udviklingen i forhold til at udvide Gjensidige Kvindeligaen til evt. 10 hold?

”Det er helt klart vigtigt at holde øje med udviklingen og der er ikke langt igen, før der vil kunne komme eventuelt 2 ekstra hold i ligaen”

I forhold til unge talenter, og det med at få chancen på senior niveau, hvad er din holdning til det?

”Jeg har den indstilling til det, at hvis de er gode nok, så er de sgu` også gamle nok. Vi har haft klubber, der har spillet med helt unge spillere. Nogle af de rigtig gode spillere i Gjensidige Kvindeligaen har spillet senior, siden de var 16 år. Det er ikke vigtigt for mig om de er unge eller ”gamle”, når de har niveau til at spille. De unge spillere behøver jo ikke have positioner som central forsvarer eller central midtbane. De kan godt introduceres på andre pladser. Men jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg rigtig gerne vil have nogle unge spillere. Det er vigtigt at klub og træner tør spille de unge spillere og ikke lægge under for pres fra ældre spillere eller gamle vaner. Jeg har haft spillere på U19-landsholdet, der ikke har kunnet forstå, at de ikke var inde startere på klubholdet, hvor forklaringen måske har været, at de var de yngste. Det har flere spillere da også bekræftet overfor mig senere”

Hvordan ser du på individuelle hensyn i ungdom? Her tænker jeg på spillere der niveaumæssigt er længere fremme end deres alder.

”Jeg har set en del spillere, der går i stå niveaumæssigt, fordi de går og keder sig. Jeg har faktisk kæmpet med det i mange år. Hvis spilleren som 1. års U19-spiller er for god til at spille U18DM, så bør træneren være klar til at slippe dem og klubben bakke op omkring udviklingen af spilleren. I HB Køge har vi en klar klubpolitik om, at spilleren skal udfordres og det skal trænerne være en del af, og med på”

Hvordan starter du op omkring struktur og træningskultur?

”Et af de fokuspunkter jeg har er træningsmængde. Pigerne har måske fået lidt for meget fri nogle gange. Nu skal de lære, at det faktisk også er deres arbejde, de får jo løn for det. Prioriteringen af træningerne skal vægtes højt. Jeg kender jo mange af spillerne og glæder mig til at arbejde sammen med dem. Det er et par stykker af de danske spillere som jeg ikke kender fra trænings-/fodboldbanen, ellers har jeg arbejdet med næsten alle de danske spillere.

Hvordan er kvalifikationen til Champions League?

”Hvis du bliver 2`er i Danmark kommer du ind i kvalifikationens første runde. Hvis du bliver 1`er i Danmark kommer du ind i kvalifikationens anden runde. Første runde er et puljespil med semifinaler og finale som en mini-turnering. Anden runde møder du 2`erne fra de store ligaer. Det kunne eksempelvis være Arsenal eller lignende hold. Der er en honorering på omkring 3 millioner kr. for at indløse billetten til gruppespillet, og det er da penge, der betyder noget i en kvindeorganisation”

Hvilke tanker har du omkring en så vigtig opgave, der ligger tidligt efter sæsonopstart i forhold til Gjensidige Kvindeligaen og opstart med et nyt hold?

”Vi tænker helt klart, at der skal forstærkninger til i truppen. Vi ved også, at det til dette niveau, er det de samme 12 spillere, som alle de store klubber er ude efter. Vi har et håb om, at vi kan nå et niveau, hvor vi kommer tættere på de internationalt store hold, og også klare os bedre imod eksempelvis de helt store hold, end de danske hold har kunnet i de sidste par år. Vores klare ambitioner er at rykke tættere på de store hold og være ærekær omkring indsats og egne forventninger. Jeg synes bestemt ikke at det er sjovt at tabe 4-0 i den ene kamp og 5-0 i den anden. Vi skal da give det en chance over to kampe og have som ambition at kunne vinde. Jeg tror ikke, at det er godt at snakke så meget om det. Vi skal have fokus på Gjensidige Kvindeligaen, for det er igennem turneringen man skal kvalificere sig, og hvis man ikke kvalificerer sig, så kommer man ikke til at spille det”

Interview med Allan Drost, Cheftræner FC THY – THISTEDQ, Kvindelige.

Hvordan ser du udviklingen af den klub/det hold du træner?

”Da jeg overtog holdet, jeg havde jo mine første træninger med holdet i december 2020, var man jo et sted, hvor man var tømt for selvtillid. Man havde, efter en fantastisk indledning på sæsonen, 12 point efter 6 kampe, hvilket på det tidspunkt var bedst nogensinde. Så ramte man bagefter en stime, hvor intet fungerede.

Jeg oplevede en spillertrup, der var udfordrende at arbejde med. Der er, på det tidspunkt, et ganske udfordrende omklædningsrum, hvor der er forholdsvis stor hierarki-forskel på yngst og ældst. Det er de ældste, der bærer kulturen, men på den negative måde. Det kunne for eksempel være at sprede negativ stemning til træning, hvis man ikke syntes en øvelse var sjov. Spillerne talte grimt om hinanden, sågar under træningen. Der var snak og murren i krogene. Ikke overfor trænerne, men nede på spillergangen og i omklædningsrummet. Jeg blev derfor bevidst om, at før jeg kunne udvikle spillestil eller andre sportslige facetter, så var der noget som jeg skulle have ændret omkring kulturen. Kort sagt ”Så var det en rodebutik uden selvtillid, hvis man sådan skal skære det ind til benet”. Der var en del ting at arbejde med, og det fik vi så gjort.

Derefter kunne vi gå i gang med at arbejde med de sportslige ting. Vi havde en ambition om at skulle kunne lægge vores pres højere i banen, og vi havde nogle holdninger til, hvad det var, vi gerne ville ”på bolden”. Vi lavede i starten nogle possession-spil, som spillerne havde svært ved at få til at fungere, men vi var vedholdende og lidt efter lidt begyndte det også at ligne noget. Derefter får vi noget succes med vores arbejde i træningskampene, og det var gavnligt for processen.

Så når vi jo til et sted, hvor vi kommer i pokalfinalen og er reddet i ligaen. Der skal sådan en mulighed for en titel jo have fuld prioritering. Så vigtigheden af det, kommer til at overskygge meget andet arbejde i de uger. Igangsatte processer bliver sat på hold i de 14 dage/3 uger, hvor vi forbereder os på pokalfinalen. Det gav nogle bølgeskulp blandt spillerne og i klubben, men ikke mere end, at vi kunne lægge låg på det.

Min assistent og jeg gik så i gang med at se på, hvordan trup sammensætningen skulle være fremover, og der tager vi nogle valg som, mildt sagt, ikke er populære i klubben. Der er relationer blandt spillere og ledere, som er så stærke at det påvirker folkene klubben i forhold til de sportslige beslutninger, som vi føler vi bør tage. Så det gav en masse støj. Jeg tog nogle

beslutninger, som i min optik var elitære beslutninger, og hvis vi skulle ændre på de beslutninger, så mente jeg, at vi skulle stoppe med at kalde projektet for elitært og i stedet sige det lige ud "At vi er nogle glade amatører, som kalder sig elitære". Det var hårdt for dem at modtage. Og de samtaler, vi måtte have omkring dette, gjorde det nok klart for mig, at rekrutteringen af mig, var en fejlrekruttering. Så på trods af en pokaltriumf og trods en pt 3. plads i Kvindeligaen, så er vi nødt til at stoppe samarbejde af hensyn til klubbens syn på den sportslige tilgang og mit ønske omkring udviklingen af den sportslige strategi"

Hvordan ser du udviklingen af Kvindeligaen?

"For at starte et sted så lad mig sige, at jeg synes det sportslige niveau er stigende. Jeg synes, at kvaliteten af den fodbold, der bliver spillet og den måde holdene er organiseret på, har fået et klart løft. Selv AaB, som pt ligger sidst med 0 point har, på trods af pointløst, vist fint niveau i flere af kampene. De taber 2-1 hjemme til Brøndby, eksempelvis, på et 1-2 mål som man på grund af en opspilsfejl forærer væk.

Det ser ud som om at den måde, der bliver arbejdet på i klubberne, peger i en, for mig, fornuftig retning. Jeg ser også, at trænerne har et højere uddannelsesniveau nu, end de havde tidligere. Der er flere PRO uddannede trænere, eller trænere, der er under uddannelse til PRO trænere. Det er en spændende udvikling og en udvikling, som vi ikke så for en 3-4 år siden.

Og så deler jeg i øvrigt Lars Søndergaards vurdering af topkampen imellem Fortuna Hjørring og HB Køge i weekenden. Jeg synes også at det var rigtig fin propaganda for kvindeligaen. Den vinkel jeg dog vil bringe i spil, er at, hvis man begynder at tælle spillere med dansk pas, så er der kun 11 ud af 22 spillere i startopstillingerne med dansk pas, og den kvote forøges i løbet af kampen. Så kampen afsluttes med flere udlændinge end danske spillere på banen i en kamp i den danske Kvindeliga. Det kan godt være, at kvaliteten stiger på grund af at udlændingene er dygtige, men så betyder det bare, at hvis vi bilder os selv ind, at de unge danske talenter så kommer til at spille i Kvindeligaen, så ser jeg bare en anden udvikling. Så kommer vi i den situation, hvor vi i iveren efter kortsigtet succes, så bliver det på bekostning af vores talentudvikling, som vi bryster os selv af, at være dygtige til. Vil man kaste det overstyr? Hvis der ikke er en synlig vej til kvindeligaen for vores unge talenter, så mister de motivationen, og vi mister vi dem i fodbolden"

I hvilken retning udvikler spillet i Kvindeligaen sig?

"Jeg synes, at udviklingen er på vej i en positiv retning. Jeg synes at der var en tendens til, for nogle år siden, at tænke "Safety first" og lav defensiv organisation først. Der synes jeg, at man nu ser en tendens til, at holdene kommer højere op på banen og gerne vil score nogle flere mål. Vi fornemmelse er at der bliver scoret flere mål set over de fire kampe. Min fornemmelse er, at der er færre 0-0 kampe, og der er kommet mere lige matchning i turneringen. Tidligere var det jo muligt for Brøndby og Fortuna at vinde kampene med 6/8-0, og det ser vi jo ikke længere. Det er ikke længere bare givet, at de "store" hold vinder over bundholdene. Se eksempelvis sidste kamp

imellem AaB og Brøndby. Brøndby havde brug for en gedigen opspilsfejl fra AaB for at vinde 2-1. Det havde man ikke set for få år siden”

Hvordan ser du klubbernes professionalisme, og hvad betyder den samlede udvikling i ligaen og ligaklubberne, for trænerens arbejde?

”Det bliver et subjektivt svar. Jeg kan jo eksempelvis ikke lade være at spørge mig selv om ”Med hvilken faglighed man har truffet beslutningen om at udskifte mig”? Vel vidende, hvor vi ligger i tabellen rent sportsligt. Hvilke parametre har man kigget på? Hvad er det for nogle tendenser, man ser frem i tiden? Man er i gang med at pille ved noget, der grundlæggende er godt og peger i en positiv retning. Der er massiv evidens for at flere trænerskifter indenfor samme kalenderår ikke nødvendigvis gør noget godt for en trup, en stab eller noget som helst andet. Vi har præsteret aktuelt. Man har en masse parametre, der peger solidt fremad. Der er ro på spillertruppen, som fuldstændigt har dedikeret sig til vores fælles projekt. Det kunne være meget, meget interessant at få at vide hvilke faglige, saglige parametre, der ligger til grund for udskiftningen af mig? Ud over at vedkommende måske kan bosætte sig i Thisted. Jeg ved jo ikke, hvem de lander som træner, men jeg undrer mig over beslutningen og forløbet.

Jeg må jo også erkende, at jeg havde en oplevelse med en spiller, som var i Kvindeliga-truppen. Denne spiller havde være ca. 2 1/2 år i truppen og havde kun spillet et yderst, yderst begrænset antal minutter. Denne spiller er også datter af den mand, som sidder og er sponsoransvarlig i klubben. Måske var det derfor, at hun tidligere havde været med i truppen. Problemet var, at der ikke var plads til hende i min trup. Jeg havde et ønske om at skære truppen til, og denne spiller var en af de spillere, som ikke var i nærheden af spilletid. Jeg har den holdning at, hvis en spiller ikke efter 2 ½ år har taget nogle skridt, der gør, at hun er i spil til kampudtagelse, så kommer det nok ikke til at ske. Den proces får jeg og min assistenttræner sat i gang. Det var, mildt sagt, ikke populært i klubben. Ham her, den sponsoransvarlige, var meget, meget vigtig for klubben. Det var ham, der havde styr på alle indtægterne, og som var med til, at der var penge til at drifte klubben. Så da spilleren, på baggrund af trup tilskæringen, er ved at melde sig ud af klubben, så er den sponsoransvarlige det samme. Og så er vi henne ved det her med hænder og resurser. Så manglede man simpelthen hænder. Hvis du vidste hvilke spørgsmål, jeg har måttet svare på i den forbindelse. Jeg tog en sportslig vurdering og fortalte spilleren, at jeg så hende som spiller i vores 2. holds trup, som i øvrigt var på fint niveau. Det ville være det tilbud, som jeg havde til hende. Så kom klubben ind over og spurgte om der ikke kunne være plads til hende i træningerne en eller to gange om ugen. Så måtte jeg sige, at det var slet ikke der, vi er. Jeg så ikke spilleren som god nok til et Kvindeligehold med ambitioner. Så sagde jeg at: ”Hvis vi ikke gør det, så skal vi lade være med at bilde os ind, at vi spiller på eliteplan, for det gør vi ikke, så. Så er vi de glade amatører”, og de ord brugte jeg overfor dem. Det faldt ikke i god jord. Dette er en oplevelse, som man kan få i en klub, der pt. ligger nr. 3 i kvindeligaaen. Det siger noget om resurserne i kvindefodbolden.

Trænerne er nødt til at have andre og større briller på, end bare de sportslige. Man er, som træner, nødt til at have en holdning til de ting, der sker organisatorisk i klubben, samt have indsigt i den strategiske retning, klubben er på vej i. Det er en diskussion, som trænerne er nødt til at involvere sig i, og er nødt til at finde interessant. Det er i høj grad ham der skal drive det operationelle i forhold til spillerne og staben. Træneren er et uvurderligt bindeled, og klubberne bliver nødt til at forstå dette. Trænerens rolle er ikke kun sportslig, det var den måske i den perfekte verden. Men sådan er den verden vi arbejder i desværre ikke mange steder. Det er nok også derfor, at man ser flere steder, at træneren i højere grad har en dobbeltrolle i forhold til eksempelvis en manager-rolle. Kvindeklubberne er skrøbelige, selv på det højeste niveau herhjemme, og det bør træneren tage med i sin tilgang til, hvordan han/hun vil påvirke klubben og med hvilken hastighed tingene kan rykke sig. Det er vigtigt, at træneren også forstår at anerkende den indsats og det kæmpemæssige frivillige arbejde, der udføres i klubberne. Verden er nu engang, som den er. Det er vigtigt at sende budskaber om udvikling i klubben, i den ånd og ikke som kritik af tidligere udførte opgaver eller rutiner”

Hvordan er betingelserne så for professionelle set-ups i klubberne nu, i forhold til tidligere?

Før man, som jeg ser det, kan dedikere nogle flere ressourcer til både sportsligt setup og organisatorisk setup, og før vi når hen et sted, hvor vi kan balancere de to ting, der vil de to ting være hinandens modsætninger, og så længe de er hinandens modsætninger, så kan jeg ikke se andet, end at man er nødt til at vælge at prioritere det ene, eller det andet. Den situation er afviklende fremfor udviklende, som jeg ser det.

Med de midler, der kommer ind i kvindefodbolden lige nu, kaster man mange midler ind i at optimere den sportslige del. Det sker i takt med at spillerne og deres agenter presser på for, hvor meget den enkelte spiller kan tjene. Man risikerer at sætte sig i den samme situation, som man gjorde i Norge for år tilbage, hvor man også fik en bedre TV-aftale. Det eneste der reelt skete ved det, var at spillerlønnene steg med 20-35% uden at spillerne var blevet dygtigere, eller der var blevet optimeret på forholdene. Det blev ”bare” dyrere at drive elitefodbold i Norge, men uden reel forøgelse af niveauet.

De klubber, herhjemme, hvor man aktivt går ind og forsøger, efter min mening, at forbedre træningsbetingelser rammer og vilkår for spillerne er i AGF og HB Køge, og hvor pengene bruges på bedre og udviklende rammer, er på vej den rigtige vej. Man er begyndt med holdtræning som formiddags-/morgentræning, og der sker bare noget, når fodbold er det første spillerne skal beskæftige sig med på dagen og ikke den sidste aktivitet, efter skole, studier, lektier eller arbejde”

Hvordan vurderer du arbejdet med talentudvikling i klubberne og under DBU?

”En forudsætning for at kan udvikle talenterne, er at, man skal kunne arbejde med dem i deres nærmiljøer. Der skal være stærke rollemodeller, der kan gå op og ned ad dem i dagligdagen og positivt arbejde med dem. Der skal skabes nogle rammer, betingelser og en platform, hvor de kan udfolde sig. Mine syn på talantarbejdet lægger sig rigtig meget op ad den nye tilgang til talantarbejdet, som efter min mening, kommer til at afspejle fremtiden med talentmanual 2.0.

Det er vigtigt at klubberne prioriterer dygtige trænere hele vejen nedefra og op igennem ungdomsårene. Fokus på færdigheder og individuel udvikling af spillerne er yderst vigtig, især i de yngre år, men også hele vejen igennem ungdomsårene. Vi trænere skal give talenterne en platform og vise dem tillid til at udvikle sig.

Jeg kunne godt tænke mig, at klubberne havde mod til at gøre talentmiljøerne mere elitære. Jeg har en oplevelse af at det stadig er drevet af ildsjæle rundt omkring. Der mangler stadig uddannelsesniveau mange steder, hvis man kigger ned under U18DM. Der er stadigvæk mange forældretrænere helt op til U16. Det kan give miljøer, hvor trænere ikke evner eller har interesse i at udfordre klubberne. Det er klubbernes opgave at have en strategi og en daglig praksis, som understøtter udviklende og elitære miljøer.

De dygtige trænere, der har reel faglig kompetence og indsigt i klubstruktur, har en rigtig vigtig rolle i at rykke på fagligheden og kvaliteten i klubberne. Klubberne skal være modtagelige for sportsligt input fra kompetente trænere og have reel hensigt i at gennemføre i forhold til talentmanualen. Træneren er essentiel vigtig imellem den sammenhæng, der gerne skulle være for spilleren individuelt, og den sportslige holdmæssige udvikling som klubberne prioriterer.”

Interview med Lars Søndergaard, A-landsholdstræner for Danmark.

Hvordan ser du på Kvaliteten af Kvindeligaen pt.?

”Jeg er måske lige nu lidt farvet af, at jeg i weekenden netop har set den bedste kvindekamp i de sidste 2-3 år, nemlig kampen imellem Fortuna Hjørring og HB Køge. En kamp på højt niveau, hvor begge hold forsøgte at dominere modstanderen og hvor intensiteten og tempoet var højt. Fine individuelle præstationer og nogle flotte mål. Det var virkelig en kamp på højt niveau. Men generelt så synes jeg, at vi bliver nødt til at se Kvindeligaen som en udviklingsliga. Der var på et tidspunkt en ambition om, at den danske Kvindeliga skulle være i top 5 i Europa. Det, tror jeg, er at skyde over målet. Hvis Kvindeligaen kan blive en top 10-Liga i fremtiden så, tror jeg, at vi har en fin udviklingsliga, hvor spillerne skal videre, hvis de skal op på den helt store scene. Det vil, i fremtiden, blive et nåleøje at komme i gruppespillet i Champions League, ligesom det pt. er på herresiden. Og vi vil jo se hvordan HB Køge klarer sig i puljespillet, som starter i oktober.

Udviklingen går rigtig stærkt i mange af de store europæiske lande og de store klubber og lande rykker voldsomt på udviklingen i disse år. Det bliver nok i fremtiden et styrkeforhold, som vi i øjeblikket ser på herresiden, hvor de store internationale klubber dominerer. Vi bliver nok bare nødt at konstatere dette og at kende vores plads i ”fødekæden”. Kvaliteten i ligaen er på et niveau som gør at unge talentfulde spillere kan få spilletid på Kvindeligaeholdene, og det glæder mig naturligvis som landstræner. Det gør, at disse unge spillere får erfaring på højt seniorniveau, og det styrker deres muligheder for at bryde tidligere igennem som landsholdsspillere. Spillet generelt i ligaen går, efter min subjektive mening hurtigere, og spillerne ser ud til at være blevet uddannet på et højere niveau i ungdomsårene”

Hvad har ændret sig over de sidste par år?

”Der er jo kommet nogle nye klubber til, der satser på kvindedelen, og det har jo ændret nogle ting i forhold til, hvor de unge spillere tager hen for at blive udviklet. Herreklubber er begyndt at interessere sig for kvindefodbolden. Det er en KÆMPE gevinst.

Fortuna Hjørring har jo været en traditionel kvindeklub med et akademi med egentlig ungdomsudvikling, derudover så har FC Nordsjælland jo lavet et sats på ungdomsudvikling med henblik på at udvikle på samme måde som på drengesiden. AGF er gået i gang med et spændende kvindeprojekt, hvor der også trænes om morgenen. og HB Køge er startet fra toppen med

kvindeligaholdet, hvor de har prioriteret et fuldt professionelt setup omkring kvindeholdet med 5/6 træninger om ugen, hvori der også indgår træninger om formiddagen, så fodbolden bliver 1. prioritet på de dage. Spillerne er hentet ind fra udlandet og fra andre Kvindeligaklubber. Derfra vil de så fortsætte udviklingen af deres ungdomsafdeling med udvikling af egne talenter. FC Thy arbejder også med et seriøst pige-/kvindeprojekt. Brøndby IF ligger i øjeblikket på 4. pladsen i Kvindeligaen og har vel som en historisk dominerende klub i Danmark tabt terræn. Andre klubber er kommet til, og har haft større fokus på udviklingsdelen i ungdom og har opgraderet i forhold til antal træninger og er begyndt på morgen og formiddags-, og eftermiddags træning, hvor Brøndby IF stadig træner om aftenen med Kvindeliga-holdet. Det ser ud som om, at andre klubber har overhalet Brøndby IF.

Så der er rykket lidt ved balancen omkring disse ting imellem klubberne, og det ser jeg egentligt som en god udfordring for alle klubberne i ligaen.

Udviklingen til Gjensidige Kvindelige har jo også gjort noget omkring synlighed. Så er man jo også gået fra at spille på træningsbaner eller små mini-stadions til at spille på "rigtige" og store stadions. Så selve produktet er blevet klart mere attraktivt for tilskuere og virksomheder"

Hvordan ser du på spillernes fysiske niveau på nuværende tidspunkt?

"Der er i min optik ikke nogen tvivl om, at det generelle niveau omkring spillernes fysiske er blevet øget. Det er atleter, vi ser på banerne, og det kræver et vist højt fysisk niveau at spille en Kvindeligakamp. Der er kommet langt flere højintense løb i kampene og spillerne arbejder med et generelt højt puls niveau. Kvaliteten på arbejdet omkring det fysiske område er forbedret i klubberne, og det ser vi så udspille sig i kampene"

Hvordan er det fysiske niveau på topspillerne i Kvindeligaen sammenlignet med de spillere, der kommer hjem fra de udenlandske klubber?

"De unge spillere, som kommer til landsholdssamlingerne fra Kvindeligaklubberne, har fine stats på deres fysiske formåen. Når de gennemgår de fysiske tests, ligger de på stort set samme niveau som de "udenlandske" spillere. Der hvor vi ser en forskel, det er på deres load under træningerne. De arbejder med en højere puls i spillene, end de andre spillere gør. Det er, mener jeg, et udtryk for at selve tempoet i spillet er højere, end de er vant til. Det skal vi være opmærksomme på omkring samlingerne og kampene, så de bliver doseret så rigtigt som muligt"

Hvordan ser du spillernes individuelle tekniske/taktiske niveau?

"Der er, for mig, ingen tvivl om at spillernes generelle tekniske og taktiske niveau er forbedret. Vi ser nok resultatet af det talentarbejde, der udføres på ungdomsniveau i klubberne og omkring centrene som DBU kører på ungdomssiden. De er nu en større stab af folk, såsom cheftrænere, assistenttrænere, målmandstrænere og fysiske trænere ude i klubberne, og det giver helt sikkert resultater"

Har du en holdning til, hvad rammerne og selve kampafviklingen betyder for niveauet i Kvindeligaen?

”Der er ingen tvivl om, at niveauet omkring afviklingen af selve kampene har en stor betydning for Kvindeligaen. Det, at der nu skal spilles på et stadion af en vis kvalitet, hvor der er stillet krav til omgivelserne, betyder et løft på alle områder. Selve produktet er blevet klart bedre. Kvindeligaen er udviklet på en del områder og det giver da helt sikkert spillerne et løft at blive taget seriøst og føle sig prioriteret”

Hvordan ser du på fremtidens talentudvikling?

Nu kommer der jo en ny udviklingsplan for gennemførelse af børnefodbold, hvor det bliver mere synligt, at drenge og piger kan udvikle sig i samme miljøer som helt små. Det bliver spændende at se, hvad det tiltag vil betyde for kvaliteten af pigernes udvikling. Jeg mener også, at vi bør have et større fokus på alderen fra 12-14 år, altså der hvor pigerne træder ud af børnefodbolden og ind i ungdomsårene. I den aldersgruppe, mener jeg, at vi har en klar udviklingsopgave, således at pigerne udvikles optimalt i de årgange også. Det være sig i klubber, via topcentre eller i DBU-regi. Det er en gylden alder at lære i og der skal vi være skarpere. Ellers har det været mærkbart, at licenssystemet giver mere kvalitet i træningerne og pigerne er generelt bedre uddannet. Jeg ser frem til udrulningen af licenssystem 2.0 med en kategorisering efter stjernesystemet. Jeg er meget fortrøstningsfuld omkring den fremtidige kvalitet i talentudviklingen”

Hvor ligger forbedringsmulighederne for dansk kvindefodbold på elite-niveau?

”Der er nogle områder, hvor der vil være store synergier og gevinster for kvindefodbolden. Først og fremmest ligger der et kæmpe udviklingspotentiale i at få herreklubberne til at gå med i, og prioritere pigerne-/kvinderne. De har arbejdet længe med talentudviklingsprogrammerne langt ned i ungdomsfodbolden, og der er en masse know how i det system, som vil kunne overføres direkte til pigerne/kvinderne. Hele det netværk af resurser og den sparring, som ville kunne foregå omkring udvikling af spillere ville være en kæmpe gevinst.

Du nævnte selv i vores samtale, at der eksempelvis på U17-drenge divisionsniveau er Wyscout optagelser og data tilgængelig fra alle kampe. Kvindeligaen som er har TV-aftale og kommercielt setup leverer for eksempel ikke Wyscout data til klubberne. Det burde helt klart prioriteres.

Derudover er der jo en kæmpe platform af sponsorer og administrative resurser, som kvindefodbolden ville kunne rykke på og få gavn af. Jeg håber virkelig, at det vil lykkes at få flere traditionelle herreklubber til at investere og dermed gå ind i Kvindefodbolden”

Interview med Peter Krustrup, professor PHD i sport og sundhed og uddannet PRO-træner:

Hvor godt og hvor meget datamateriale er der historisk på det fysiske niveau omkring Kvindeligaen?

”Det man kan sige er, at de sammenligninger vi laver med Kvindeligaen af i dag med, er studier som vi selv har lavet tilbage i 2005 og 2010 i den, dengang, bedste række. I de studier har vi brugt nogle af de samme metoder, som vi har brugt i denne her omgang også. Det gør jo så, at vi kan tillade os at sammenligne med dengang. Vi kan konstatere, at der er sket en udvikling over årene. Der er sket en stigning på 20% i forhold til højintensiv løb med mere end 15 km i timen, og 50% mere sprint, som er løb med over 18 km i timen. Til gengæld er der ingen forskel i puls-data, der er stadig samme gennemsnitspuls, og der er stadig samme høje andel, der ligger over 90% af den individuelle maks.-puls. Den totale distance er også næsten den samme, altså der er ikke nogen signifikant forskel fra, hverken 2005 eller 2010, set i forhold til 2020. Forskellen er, at studierne fra 2005 og 2010 baserer sig på et lille materiale. Undersøgelserne fra 2005/10 baserer sig på et eller to hold, mens den nye undersøgelse jo baserer sig på alle 8 hold og på mange kampe for hvert hold”

Så der er altså nu et meget bredere datagrundlag?

”Der er et meget bredere datagrundlag, men vi synes stadig at det er rimeligt at sammenligne med det der var for ca. 15 og 10 år siden, fordi vi selv har lavet det, og selv kan vurdere det, trods alt, spinkle grundlag, men det var gennemført på en ordentlig måde, og de hold vi testede dengang, er nogenlunde repræsentative for gennemsnittet i hele den nuværende liga”

Hvordan udvikler spillet sig i forhold til den fysiske formåen?

Det er jo interessant at se, at fodbold udvikler sig sådan, at der er behov for en bedre fysisk form. Det vil sige, at når spillerne har trænet sig i en bedre fysisk form, så er det oftest sådan, i hvert fald i de mest krævende kampe, at de udnytter en ligeså stor andel af deres kapacitet, som de gjorde tidligere. Nu har vi jo konstateret ved fine og standardiserede tests, at den fysiske form er blevet bedre i Kvindeligaen. Vi kunne jo også konstatere, at ved YoYo-IR1 testen, at testen viste en fremgang på 12% i gennemsnit, og det er jo faktisk en stor forbedring. Når man kommer fra i gennemsnit ca. 1.500 m til næsten 1.700 m, så er det jo en stor forbedring. Tilsvarende så vi jo også en forbedring i sprint præstationen som er på 4 %. Og det er faktisk også en relativ stor forbedring, når vi taler om sprintevnen på et gennemsnitsniveau for mange hold. Når vi ser på Yo-

Yo testen, så er det et udtryk for, at de er bedre til at lave interval arbejde. I mange tilfælde så vil man jo også bruge den bedre form, og så vil den relative belastning målt ud fra blandt andet puls være lige så høj nu, som den var dengang. Man ser ofte at når kampene er hårde, så er der brug for den her bedre form, og så er det "bare" et nyt højere niveau, som relativt set er lige så hårdt, som det var for 15-20 år siden, selvom tempoet dengang var lavere"

Så det er et udtryk for et generelt bedre fysisk niveau på spillersiden?

"Ja – formen er blevet bedre. Intensiteten og arbejdskravene i kampene er også steget meget, og det vil sige, at det er mindst lige så hårdt at udføre som det var dengang. Der er mindst lige så udpræget træthed nu, som der var dengang. Man kan sige at man har flere løbemetre og flere højintense løbemetre i kroppen nu, og det gør spillet mere intenst, aktivt og fleksibelt, og i nogle tilfælde også mere underholdende på den baggrund. Initiativrigdommen og pro-aktiviteten kan dermed blive større. Vi kan se, at når spillerne er i bedre form, så er der flere udfordringer på den sidste 3-del, og der er flere 1:1 situationer, flere dybde stikninger og flere skud på mål. Det gør helt sikkert en forskel for den samlede holdpræstation. For eksempel er den mest intense 5-minutters periode blevet langt mere intens nu, der er i udpræget grad midlertidig træthed, der er spillere, der falder ud af kampene i 5 og 10 minutters perioder, hvor de så ikke kan udfordre med kvalitet. Tilsvarende er der også spillere, der falder helt ud i de sidste 20 minutter af kampene"

Hvordan ser du på det forhold, at vi jo faktisk ikke ser ret mange flere løbemeter pr. kamp?

"Jeg ser faktisk ikke total distance som et særlig vigtigt mål. Det er ikke et vigtigt parameter, fordi en ret stor andel er jo gang eller let løb, og det er ikke noget, der på den måde er fysisk krævende, det er ikke noget, der tapper spillerne. Det er meget afhængigt af, hvordan bevægelserne er når bolden er udenfor banen, eksempelvis når der er indkast eller hjørnespark. Er der en aftale i holdet omkring kompakthed? Skal spillerne stemple op til midterlinjen eller f.eks. sedeforskyde voldsomt i opstillingen omkring standardsituationer? Der er jo selvfølgelig nogle typer af kampe, hvor der er flere løbemeter, som også reelt er et udtryk for at intensiteten stiger. Det er jo sådan, at selv de allermest intense kampe på internationalt topniveau, både for kvinder og mænd, der er gennemsnitshastigheden ca. 7 km i timen, eller 7,5 km og når det går helt vildt for sig 8 km i timen. Det er jo stadig ikke nogen belastning, der i gennemsnit vil udfordre nogen af de topspillere. De kan sagtens holde 12 km i gennemsnit, hvis de ville det og løbe en halvmaraton, hvis de ville det. Så der er stadig det højintense, der udtrætter, og det er det, der ofte er vigtigt for præstationen. Det er den ene ting, men en anden ting er, at der er mange af de der Champions League rapporter, der ikke bruger den samme metode. Det gør, at du ikke kan sammenligne rapporterne direkte.

I den danske Kvindelige er der det i det, at der er stor variation i belastningen fra kamp til kamp på nogle spilpositioner. Der er kamptyper, som ikke udfordrer alle spillerne fysisk, men som stadig godt kan udfordre kanterne og de centrale midtbanespillere, både i offensive og defensive aktioner. De centrale forsvarsspillere og angriberne vil have en belastning, der er utrolig afhængig af kampforløbet. Man vil se centrale forsvarsspillere yde meget, meget mindre end de kan. Det har

også betydning for spidsangriberne, hvilken spillestil holdet praktiserer. På nogle hold skal pres og generobring foregå aggressivt højt på banen, og det stiller andre krav til den generelle belastning på angriberne, end hold, der forsvarer lavere og afventende. Det er vigtigt at man holder sig for øje, om det er en enkelt kamp imellem to tophold, eller en kamp imellem top mod bund, eller er det et gennemsnit af mange kampe af varierende intensitet.

Dosering er et vigtigt parameter i forhold de perioder, hvor et hold spiller mange kampe med høj intensitet over en kort periode. Det giver trænerne mulighed for at forberede spillerne mentalt på denne situation, og synliggøre vigtigheden af dosering af perioden, så spillerne er klar over, at de ikke er "sat af", fordi de ikke spiller en kamp fra starten af"

Hvordan træner vi os til flere højintense løb i kampene?

"Produktionstræning er en meget effektiv træningsform til dette brug. Det er også en hård træningsform, så det er noget man skal vænne spillerne til over noget tid, og det er det, som kræver den længste restitutionstid. Det vil være fint med 6-8 produktionsløb i de træninger, hvor man praktiserer denne træningsform. Det vil kunne praktiseres 1 til 2 gange om ugen afhængig af spillernes træningstilstand. Man kan med fordel praktisere denne form for træning med kamplignende positionsbestemte løb, der er tilpasset de forskellige positioner på banen. Eksempelvis kan man inkorporere løb, der ligner det som en kant/back spiller kommer ud for i kamp, eventuelt afsluttende med et indlæg i feltet. Der bør også laves løb, som passer til centrale midtbanespillere, stoppere og angribere. Der er meget få kvindehold, der har brugt denne træningsform tidligere, men det vil gøre en stor forskel i kamp og vil kunne ses, hvis man tester spillerne ved hjælp af YoYo-test. Efter ca. 3 ugers træning med produktionstræning vil dette være målbart"

Peter Krstrup · 2.

Professor of Sport and Health Sciences, SDU. Chair, Danish Ins...

1d · 🌐

BEDRE FORM OG HØJERE INTENSITET I KVINDELIGAEN. Resultaterne fra vores omfattende undersøgelse af Gjensidige kvindelige er nu offentliggjort i 2 rapporter og 2 videnskabelige artikler: I sammenligning med den bedste kvindelige række i 2005 og 2010 har Gjensidige Kvindelige i sæsonen 2019/2020 hele 20% mere høj-intens løb og 50% mere hurtigt løb og sprint. Den fysiske form er også blevet bedre i den bedste danske række, med fremgange på 12% i Yo-Yo IR1 præstation og 4% i 30-meter sprintpræstation. Læs DBU nyhed her: <https://lnkd.in/gEFMkbyy> Hør ny podcast fra GameChanger: <https://lnkd.in/e7cM86uw> Læs hele den fysiologiske delrapport: https://lnkd.in/gPgm5_6T arbejdskrav-

Interview Anders Gerber. PRO træner og auditør DBU-pigelicens:

Hvad er det for nogle ting, som du overordnet har set i forbindelse med auditøropgaven vedr. den nye pigelicens 2.0?

”Det har jo været et længere forløb. Jesper Sommer og jeg besøgte klubberne i sæsonen 2018/19, og der fik vi jo et billede af, hvordan det stod til ude i pigeklubberne. Der fik vi et indblik i at det område, der hedder holdudvikling, det var et område, som de kunne forbedre sig meget på. Derfor lavede vi i sæsonen 2019/20 et projekt, der hed ”Projekt holdudvikling”, hvor vi arbejdede med klubberne for, at de skulle blive bedre på det område. Holdudvikling indbefatter noget om områderne spillestil, indhold af træning, trænermøder osv. Det havde vi så et projekt med, hvor vi arbejdede med alle licens-klubberne plus BSF og Dalum/Næsby. Vi har så været ude at besøge klubberne her i foråret omkring tildelingen af den nye licens. I den forbindelse har vi set en rigtig god udvikling, og da vi besøgte klubberne første gang, mener jeg, at der var 3 ansatte i alt. Da vi besøgte dem nu her, altså inden licensen skulle træde i kraft, var vi oppe på 8,5 ansatte. Vi har en forventning om, at vi efter 01.07.2021 er oppe på omkring 15 ansatte. Allerede dette er meget positivt, for vi må bare sige, at med erfaringerne fra drengene, at kvalitet og talentudvikling er meget afhængig af, hvor stor normeringen er. Det, at der kommer ansatte, der har ansvaret for talentudviklingen, kommer til at have en stor positiv indflydelse på talentudviklingen på den lange bane. Der er selvfølgelig mange udviklingsområder, men vi oplever et kæmpe engagement og drive hos klubberne for at udvikle”

Hvordan tog klubberne imod jer, da i havde de første besøg i 2018/19?

”Jeg oplevede, at de tog det positivt. Jeg tror, det hænger sammen med, at dengang gav vi dem ikke en score. De fik et besøg, noget feedback og en konklusion samt nogle forslag til forbedringer. Og som Bent i FC Thy/Thisted sagde ”Jeg var helt i chok, jeg har aldrig oplevet noget lignende. Jeg tænkte: Det er helt galt det her”. Han skulle lige bruge noget tid til at læse feedbacken og forholde sig til det. Han kunne dog godt se det, men de havde slet ikke tænkt i de baner. Så det var en øjenåbner for de fleste klubber.

Den auditering som de har fået her i foråret 2021, den har de jo fået en score på. De får udover scoren en masse forslag til forbedringer, så klubberne har noget at arbejde på og kan gøre sig endnu bedre. De har taget godt imod det, men det er også en stor mundfuld og hårdt arbejde". Licenssystemet arbejder jo hen imod at få gjort opsætningen uafhængig af enkeltpersoner. Med det samme at vi mærker, at der sidder en person, der styrer det hele, så påpeger vi det. Med det samme at vi mærker, at der ikke er en klar strategi i klubben, så påpeger vi det. Vi skal have en fornemmelse af, at bestyrelsen er inddraget. Vi skal have en fornemmelse af at der er flere folk omkring det. Således at, hvis en sportschef eller en talentchef stopper, så har vi set tidligere, at enkeltpersoner betyder så meget, at hele klubbens niveau falder, hvis vedkommende stopper. Har man nogle rammer, en struktur og flere folk omkring det, så kan det godt være at niveauet går lidt ned i en periode, men man kan hurtigere komme tilbage på sporet igen"

Hvilken tilgang har I som auditører haft til opgaven omkring den nye licens?

"Vi forsøger som auditører at få et samarbejde med klubberne, og et forhold, der bygger på tillid. Det, synes vi, er rigtig vigtigt. Jeg vil gerne præcisere, at der sådan set er to måder at score klubberne på i systemet. Der er en objektiv måde, altså alle de dokumenter som de skal sende ind, og alt det som de har beskrevet. Det skal de sende ind og det materiale skal leve op til nogle standarder i forhold til, hvor mange stjerner de kan opnå. Det er den ene del. Så kommer Jesper (auditør) eller jeg ud og besøger en klub og auditerer dem. Det er den kvalitative del. Det får klubben en score for sammen med noget sportsligt niveau og noget produktivitet. Det vil sige, du skal både kunne leve op til minimumskravene og scorerne. Der er eksempelvis ikke nogen klubber, der har fået to stjerner i år. Der er mange klubber, som lever op til det på minimumskravene, men auditørerne har haft den mening om det, er der ikke har været nogen miljøer, der har været gode nok til, her første gang, at få to stjerner"

Set ud over hele talentudviklingsdelen overrasker det mig at de to tidligere førende klubber på seniorplan ikke scorer bedre end mange af de andre klubber. Hvad er grunden til det, tror du?

"Først vil jeg lige sige, at der er ikke nogen, der får noget, hvis de ikke fortjener det. Og det er helt sikkert, at hvis vi tager den samme snak om tre år, så har vi set noget effekt af det her. Lige nu er klubberne i en implementeringsfase, og det tager naturligvis noget tid, og det er helt sikkert, at der er nogle klubber, der skal forbedre sig rigtig meget, og så er der også nogle klubber, hvor denne måde at arbejde på ligger mere naturligt for dem. Der er nok nogle klubber, som har levet for meget på deres navn og på deres plads i klub-hiratiet"

Hvordan ser du mulighederne for klubber, der pt. ikke har licens til at kunne opnå en sådan?

”Licensmanualen er jo i bund og grund en guideline til, hvordan man kan strukturere en klub. Så hvis der er pigeklubber, der indleder klubsamarbejder med drengelicens klubber, så er mulighederne for at komme ind i licenssystemet langt bedre nu. I det gamle licenssystem var det jo næsten umuligt at komme ind. Det var nærmest det forjættede land, hvor der skulle andre ting til, hvis man skulle kunne lave så mange landsholdsspillere til, at man kunne komme ind. I det nye system kan alle blive licensklub, hvis man gerne vil. Det kræver, at man vil prioritere det økonomisk og strategisk over en lang periode. Det kan også godt være, at det tager to år at komme ind. Eksempelvis er der nogle klubber, der ikke kom ind i år. Hvis de bliver ved med at arbejde med det så skal de nok komme ind næste år. Og det er jo det, vi gerne vil, vi vil jo gerne have så mange gode talentudviklingsmiljøer rundt omkring som muligt”

*Jeg havde en oplevelse af, at det ”gamle” licenssystem mere eller mindre var en ”lukket klub”.
Hvordan ser du på min antagelse?*

”Det kan jeg da godt være enig med dig i. Det system, der var før, krævede at du havde landsholdsspillere, og man kunne kun lave landsholdsspillere, hvis de havde licens, så det var en eller anden selvkørende maskine, der holdt spillerne i nogle få klubber. I det nye licenssystem kan klubben læse i en manual, hvad der skal til. Så kan man gå i gang og begynde at arbejde med det. Klubberne kan ansætte nogle folk til at prioritere det, og så kan man ligesom komme i gang med det. Klubben kan aftale besøg med auditørerne, som man stille og roligt kan begynde at arbejde med det, for at komme ind i systemet. I det her system er det faktisk fuldstændigt ligegyldigt om du har gode nok spillere, fordi vi er interesseret i, at få gode miljøer, og får du gode miljøer så skal du nok få gode spillere ud af det.

I forhold til fremtiden så er der nogle deadlines som kommende licensklubber skal være opmærksom på. Hvis klubber ønsker at arbejde hen imod licens, så skal der indsendes ansøgning senest omkring december i år, mener jeg, så får man et auditørbesøg i forsommeren 2022, mener jeg. Så der er en lidt lang proces i det”

Hvordan ser du den her problematik imellem ”at have det sjovt til fodbold” og så gennemføre en elitær træning og udvikling på pigesiden?

”Jeg kan godt forstå spørgsmålet, og tankerne bag, tror jeg. Et eller andet sted kan vi jo godt diskutere, hvor mange af de her talentudviklingsmiljøer, altså ud af de her 15 klubber, der har fået licens, hvor mange er egentlige elitemiljøer og hvor mange er ”bare”, i en eller anden grad, talentudviklingsmiljøer? Jeg skal heller ikke afgøre, hvad der er elite og, hvad der ikke er elite, men jeg kan godt forstå ideen omkring fastholdelse også. Indtil der kommer en større masse af spillere,

så har vi for lidt bredde i pigefodbolden. Der skal laves en større og bredere bund, og det tror jeg faktisk, at det her system kan være med til at hjælpe på. Vi eksempelvis også meget fokus på U10/12 hos drengene, men det har vi ikke endnu hos pigerne. Men der er jo noget, der kan bygges på.

I forbindelse med den nye licens er der eksempelvis stillet større krav til det fysiske setup. Det er ikke nok med en fysioterapeut længere. Vi ved, at kravene i topfodbold øges over de kommende år”

Hvordan ser eksekveringen af træninger så ud i forhold til trænere og specialister?

”I det område i manualen der omhandler ”forberedelse og evaluering af træningen” i holdudviklingen, der er det jo et kerneområde. Der har pigesiden været langt bagefter. Når vi kigger på, hvordan du forbereder træningen? Hvordan involverer du din assistenttræner? Hvordan involverer du evt. nogle specialister før træningen? Har du dialog med dit hold før træningen? Har du involvering af spillere omkring oplæg til træningerne? Inddrager du spillerne i evalueringen også? Alt det her er vigtigt og et kæmpe fokusområde i dansk fodbold generelt. Det er meget vigtigt, at der bliver arbejdet på den del i trænerteamet. Der er en progression i licensmanualen i forhold til arbejdsopgaver fordelt på specialister så klubber og trænere kan bygge på i løbet af ungdomsudviklingen. Det er vigtigt, at det er klubben, der styrer hvordan progressionen skal udføres. Hvordan skal der arbejdes teknisk, taktisk osv. og så giver trænerteamet opgaven omkring gennemførelsen. Det kan være hovedtræneres opgave at uddelegere opgaverne i forhold til assistenttrænere og specialister, men det er klubben, der stiller kravene. Der kan selvfølgelig være en begrænsning i, hvordan klubberne kan honorere tidsforbruget hos trænere, men det er jo så et indsatsområde, som de må optimere på.

Vi har faktisk oplevet, at området i manualen omkring holdtræning allerede har gjort træningen og trænere bedre. Bare det at få samme sprog og italesat spillestil på en fælles måde har øget kvaliteten af træningerne og trænernes niveau omkring eksekvering.

Head of coaching funktionen med sådan rigtig struktureret supervision træder jo først rigtig i kraft den 01.07.2021. Typisk har U18DM træneren bestemt, og det kan måske give nogle konflikter, fordi der jo bliver rykket lidt ved ansvarsområderne. Der kommer helt sikkert til at blive noget i forhold til hierarki, og hvem skal nu bestemme hvad, hvem har den højeste uddannelse osv., men det kommer vi først rigtig til at høre om i det kommende år.

Der kommer nok også nogle opgaver omkring transition, ikke kun fra ungdom til senior, men også imellem årgangene. For vi har nogle klubber, hvor trænere har været vant til at, det her, det er ”mine spillere”. Det er jo der, hvor Head of coaching kommer ind i billedet og overordnet siger, altså den her spiller skal udfordres eksempelvis på U18. Vi accepterer jo den måde som den enkelte klub vælger at gøre det på, men de skal have taget stilling. Fordelen ved det nye licenssystem er, at resultaterne i de enkelte årgange fylder mindre i forhold til indrangering og

tildeling af stjerner. Det burde give langt bedre muligheder for at træffe den bedste beslutning for den enkelte spiller”

Hvordan påvirker licensmanualen klubbernes muligheder for rekruttering af trænere?

”En ting, der virkelig overraskede mig mest i forhold dette, er at vi faktisk oplevede, at klubberne har bedre mulighed for at rekruttere dygtigere trænere, når der bliver sat nogle konkrete rammer. Vi får faktisk ”mere for pengene” totalt set og dygtigere trænere”

Hvad betyder dette nye licenssystem for dansk pige-/kvindefodbold generelt?

”Jeg set det som et enormt vigtigt skridt for dansk kvindefodbold. Vi er et så lille land, at det betyder rigtigt meget for kvaliteten og vores chancer internationalt, at vi rykker på disse ting. Vi skal prøve at være ”First mover” på nogle områder, og hvis vi ikke kan være ”First mover”, så skal vi reagere hurtigt, hvis andre implementerer gode ting, som vi kan drage nytte af. Jeg tror faktisk at det her licenssystem er noget af det bedste, der findes i Europa på pigesiden lige nu. Systemet er taget direkte fra drengesystemet og er derfor godt gennemprøvet. Vi har i fremtiden jo også mulighed for at styrke det. Et kæmpe element i den elitære udvikling vil være at få en landsdækkende U16 række”

Interview med Frank Johnsen, U-16 landstræner for Danmark.

Hvordan så det ud med strukturen omkring talentudviklingen, før der blev igangsat en egentlig Licensmanual for ungdom?

”På det tidspunkt der var jeg jo ansat i Brøndby IF. Der søgte man jo om at komme med i U18-DM, og der skulle man jo skrive en ansøgning, der jo slet, slet ikke var lige så udførlig og slet ikke med de samme krav, som den egentlige licensansøgning, som senere skulle udføres. Det gik mest ud på, hvilke spillere har du? Har de spillet på U16-landsholdet? eller U17-landsholdet? Og så spillede man i 2 rækker. En øst og en vest pulje med 6 hold i hver. Når jeg husker tilbage, så var det enormt resultat fokuseret. Det hele drejede sig kun om at vinde. Jeg har været med til, i U18-rækken, bare at stå og hyle bolde ud ”af kommunen” for at få et resultat, der gjorde, at vi var med i slutspillet. Det var sådan, det var dengang. Der var på det tidspunkt ikke en decideret licens, som jeg husker det, og vi afleverede ansøgningen til det, der dengang hed SBU, og som lå i Roskilde”

Hvordan husker du introduktionen til licensordningen?

”Man begyndte at sætte krav til eksempelvis A-træner uddannelsen og til forskellige andre roller i forhold til det sportslige setup. Det var der jo klubber, som ikke kunne leve op til, også klubber som man troede skulle være en del af det nye system. Jeg mener at huske, at det var 12 klubber, der i første omgang, fik licens. Men man stillede ikke krav til selve miljøet. Det blev stillet krav om styrketræning, der skulle også være et vist niveau af uddannelse hos trænere, både på det fysiske og fodboldfaglige område. Og jeg husker det ikke som noget, der var i nærheden af det som det er i dag”

Hvordan husker du klubbernes modtagelse af disse krav?

”Jeg var jo i Brøndby IF på det tidspunkt, hvor man synes, at det var nogle gode tiltag, og hvor indstillingen til at øge niveauet var til stede. Jeg er faktisk ikke helt klar over, hvordan det blev modtaget i de andre klubber. Vi var jo meget os selv, i klubberne, dengang. Der var ikke den store

vidensdeling, og der var jo ingen sociale medier på det tidspunkt. Så vi vidste faktisk ikke ret meget om hvordan det stod til i de andre klubber”

Kunne I så mærke en udvikling af niveauet generelt i klubberne og dermed i kampene?

”Det vilde er jo, at vi anede dengang ikke, hvad der foregik i de andre klubber. De havde sådan nogle talentseminarer som vi samledes til, men sådan et reelt samarbejde, som det foregår i dag, fandtes ikke dengang”

Hvordan var din oplevelse så af det hele, da du starter som U-landstræner?

”Jeg syntes, at klubberne og forbundet (DBU) var meget langt fra hinanden, så jeg havde et stort ønske om mere samarbejde og sparring. Vi var jo trods alt i samme båd, i hver vores kahyt godt nok, men dog i samme båd. Samarbejdet er gradvis blevet bedre og bedre”

Hvordan ser det så ud nu?

”Kravene er blevet markant øget til klubberne, men der er også kommet mere fokus ude i klubberne. Vi har snakket med klubberne om, at vi måske er der, hvor drengedivisionerne var for 10 år siden. Det er et meget godt billede af, hvor vi er henne. Det måtte være i forhold til resurser, altså hvor mange mennesker, der er ansat. Hvad er mulighederne for at træne kl. 15.00? Så spillerne kan være hjemme om aftenen. Vi er på vej, men der mangler stadigvæk en del ting. Vi er jo slet, slet ikke i mål. Som i slet ikke... !!!

Jeg er stor tilhænger af den nye pigelicensmanual 2.0, hvor der lægges meget mere vægt på at skabe et talentudviklingsmiljø som er holdbart og som over tid vil kunne udvikle spillere på højt niveau. I stedet for at hente spillere nu og her til klubben, så skal du engagere ledere, der har kompetencerne til langsigtet udvikling, og så er det ”bare” benhårdt arbejde ude på banen. Hvorimod man i den første licens manual lagde meget vægt på hvilke spillere klubben havde til rådighed på ansøgningstidspunktet. Altså var den gamle manual rettet mere på et nutidsbillede og på kortsigtede resultater”

Hvordan skabes rammerne til yderligere udvikling på de områder?

Der er jo mange steder, hvor skolerne samarbejder om, at spillerne kan træne om morgenen. Fortuna har åbnet et akademi, hvor spillerne bor og træner i et samarbejde med og omkring undervisningen. FC Nordsjælland har gjort noget af det samme med hotellet. Det hele sker jo ikke

over en nat, men der sker bare mere og mere. Der er flere og flere af sådan nogle tiltag. Det er jo ikke bare klubben, der kan gennemføre. Det skal være et samarbejde imellem spillerne, familierne, klubberne, undervisningsinstitutionerne og forbundet osv. Der er rigtig mange interessenter i et talents udvikling, som man skal have fat i”

Hvordan kan der sikres den fornødne kvalitet i den træning, som ligger i undervisningstiden?

”Hvis vi pt. tager som et faktum, at resurserne er knappe, så synes jeg man overser muligheden for et samarbejde imellem skolesystem og klubberne. Det burde være muligt at klubberne og undervisningsstederne ansætter en træner sammen, så vedkommende kunne arbejde næsten fuld tid med træning af spillerne. Det er meget få steder, at klubberne kan løfte fuldtidsansættelser. Måske der kunne laves projekter på tværs af skoler og klubber, hvor der tænkes i løsninger og ikke begrænsninger. Tiden burde være modnet til at tænke i de retninger”

Hvordan har magtbalancen omkring talentudviklingen udviklet sig over de sidste år?

”Jeg ser sådan på det. Der er flere klubber, der vil mere. Og jeg oplever også flere klubber end tidligere, som gerne vil have licens. Som jeg ser det, så har Brøndby og Fortuna været enerådende i en årrække, fordi de jo netop investerede i det. De har været et damplokomotiv for dansk kvindefodbold i rigtig mange år. Jeg synes egentlig, at man skylder dem en tak, fordi de investerede massivt i det, inden alle andre gjorde det. Nu er det jo blevet interessant for klubber som FC Nordsjælland, AGF, HB Køge og måske for flere andre tidligere herreklubber. Så der er jo kommet nye spillere på banen. Så der er dermed også større konkurrence om de bedste spillere. Konkurrencen er blevet større, og der er, som jeg ser det, mange flere kampe på lige niveau, og hvor vinderen ikke er givet på forhånd”

Hvordan er det generelle niveau på spillerne i dag?

”Vi taler jo om, at spillerne generelt set er bedre uddannet i dag. Det er synligt, at spillerne har haft trænere på et højere niveau, og at der er blevet arbejdet rigtig meget med færdigheder og fysisk formåen. I stedet for ”spark og løb” er det blevet meget mere ”spil og bevæg”. Spillerne forstår spillet på et højere niveau og deres muligheder for at få succes med ting på højere niveau i kampene er øget”

Så flere spillere bliver bedre og kan dermed også komme til at leve af det i Danmark eller udlandet?

”Ja – det tror jeg faktisk. Mange af topspillerne i den danske liga er taget til udlandet. Jeg mener, at det er omkring 42 spillere, der lige nu lever af at spille fodbold i udenlandske klubber. For mig er det blevet rigtig tydeligt for vores unge talenter, at der er en vej til udlandet og til A-landsholdet. Og den vej er ikke nødvendigvis samme for alle spillere. Der er forskellige veje til at lykkes med det. De unge dygtige spillere vil kunne komme til at tage af sted og få de fedeste oplevelser ud af deres hobby. Det er vigtigt for de unge, at de kan se, at vejen ikke er umulig. Det kan være med til at øge motivationen for at træne bedre og mere fokuseret”

Hvordan ser du på kontakttiden fra DBU omkring de unge spillere (U14-16-19)?

”Jeg synes, at vi har dem for lidt. Jeg kunne jo godt tænke mig at DBU kunne have U-15 samlinger hver tirsdag. Så klubberne ved at de ikke kan spille kampe om tirsdagen, fordi der er DBU samling, eller klubben kan godt spille kampe, og så matche alle de andre piger i årgangen. Vi oplever nemlig, at når vi samler de bedste spillere, så sker der virkelig noget på udviklingen. Som Lars Søndergaard også taler om, så skal vi have flere samlinger og samlingsdage. Så øvelserne kan sammensættes således at de matcher de bedste spillere. Det er exceptionelt vigtigt synes jeg. Som i virkelig vigtigt. Så har vi, i den forbindelse, diskuteret med nogle klubber i forhold til især U-14, hvor vi havde en DBU-træner, som ”bare” ville lave et godt stykke arbejde. Så han kaldte spillerne til samling hver anden weekend om lørdagen. Det blev der konflikt omkring, med nogle klubber, hvor klubberne sagde ”hvad så med vores vigtige træninger i forhold til vores kamp om søndagen”, fordi man kiggede rigtig kortsigtet på det. Men hvis vi skal lave dygtige spillere til landsholdene i fremtiden, så skal de bedste spillere også matches med hinanden og gerne mere end nu.

På U15 der har jeg i løbet af dette efter 2 samlinger med 2 hele dage, inkl. uddannelse, så har jeg en aften om måneden med dem. Så var planen at vi skulle have en 3-dages samling med dem, hvor vi tager de 45 bedste spillere fra hele landet. Hvis jeg skal mere end det, så er det i klub-regi, altså så skal jeg ud i klubberne og træne med klubbernes hold. Der er et rigtig godt samarbejde med klubberne, hvor der jo aldrig er nogle klubber, der siger nej til en sådan aften. Vi har desuden ændret på, hvorpå vi udtager U14, så vi får noget længere tid sammen dem. Vi kigger på spillerne over flere dage i stedet for den ene dag, der tidligere var til rådighed. Der er 12 talentsamlinger på et helt kalenderår. Det kan være aftentræning, heldags samlinger eller som miniturnering med overnatning, træning og kamp”

Hvad kan vi gøre for at udvikle/uddanne spillerne bedre inden de kommer til U14 udtagelse?

”Nu er der jo vedtaget en ny børnestrategi, og den synes jeg at vi skal være opmærksomme på. Der står i indledningen af den, at i børnestrategien kan der ikke diskrimineres på grund af køn, alder, race eller religion. Det står der ret tydeligt. Børn er børn, der snakker vi ikke piger og drenge, der snakker vi børn. Inde i strategien, der ligger AKT+ PROJEKTET, altså det der hed Topcenter projektet før, og i det står der: DET ER KUN FOR DRENGE. Så er vi jo faktisk i gang med at gøre forskel. Der er blevet sagt i DBU, at det kan man jo bare lave på pigesiden, men der er ikke afsat resurser til det. Hvis man kigger med pige-øjne på det, så er det simpelthen ikke godt nok. Dermed kan du ikke være på AKT-ordningen, hvis du er en pige. Jeg forstår simpelthen ikke, at man skriver, at der ikke må diskrimineres og i samme strategi står der, at dele af strategien kun er for drenge. Jeg forstår det simpelthen ikke....

Hvis vi virkelig skal rykke det her pigefodbold, så skal vi starte tidligere og med bedre trænere. For mig er den bare ikke længere. Vi har fra DBU ikke kontakt med spillerne, der kommer ud af børnefodbolden, før de kommer på U14. Der skal udvikles på de årgange, hvor der bliver tilbudt bedre træning i klubberne rundt i hele landet, med bedre trænere og med fokus på udvikling. Der kunne man vende tilbage til ideen omkring dele-stillinger med skolerne/undervisningsinstitutionerne”

Interview med Nicolai Kaas, chef for Gjensidige Kvindeliga Danmark.

Nicolai Kaas er ansat som chef for Gjensidige Kvindeliga i Danmark og har som opgave at udrulle den nye strategi omkring udviklingen af ligaen i forhold til kommercialisering, branding, samarbejdspartnere, niveau på kampafvikling mm.

Hvornår sker de første skelsættende ting i Danmark omkring udvikling af professionel fodbold for kvinder i Danmark?

”Der hvor der for alvor kom en fornemmelse for, at nu sker der virkelig noget omkring kvindefodbolden var da Danmark fik bronze i slutrunden i Sverige i 2013. Og så fik vi et yderligere boost i 2017 ved EM i Holland. Derefter kom der en oplevelse af, at nu skulle der også ske noget med den hjemlige liga. Der var en positiv holdning i hele Danmark omkring kvindefodbolden. Så kom der den uheldige situation med landsholdet, med udeblivelse fra kamp, og det satte så lidt en stopper for det hele. Men det var i den periode, at både DBU og kvindedivisionsforeningen ligesom sagde, at nu må vi gøre noget. Så begyndte man at tage tiltag til de ting som jeg jo faktisk sidder og arbejder med i dag. Man fik lavet en rapport omkring den nye Kvindeliga, og man fandt ud af, hvad der egentlig skal igangsættes. Dengang, altså under udviklingen af det her, var jeg faktisk ansat i B93, og fik til opgave ”lige at tage kvindefodbolden med også”. Dengang sad jeg med herrefodbolden i B93. Der kunne jeg da se, at pigerne trænede lige så meget, var lige så seriøse og at de ville det mere på mange områder, og de fik ikke en ”rød rejse” for det. De var til rådighed, når man spurgte dem, og det gad de der drenge sgu` ikke altid når man spurgte dem. Der åbnede min verden sig for det her kvindefodbold. Jeg har ikke beskæftiget mig med kvindefodbold før dette skete, næsten tværtimod kan man sige. Jeg har nok haft denne her klassiske fodbold drenge holdning til, at kvindefodbold, det er da meget fint, men det er ikke noget, som jeg gider at gå op i. Men, der må jeg sige, at der vendte det for mig.

Da man laver DBU-rapporten i 2018, og man faktisk finder ud af, at det, at man faktisk får samlet klubberne omkring bordet og fik fortalt, at nu skal der faktisk ske noget. Det er klubberne med på. Nu har vi UEFA-grow og DBU med i det her. Kvindedivisionsforeningen, som jo er drevet af frivillige kræfter, er også en vigtig partner i det her. Der besluttede man så, at nu gør vi det. En af de ting, man fandt ud af i denne her rapport var at man skulle ansætte en liga-chef. Det syntes jeg jo var et super interessant job, så det søgte jeg så og fik det heldigvis. Så da jeg startede i marts 2019, der fik jeg den her nye Kvindeliga-rapport i hånden, hvor der var sat de her mål op omkring, hvor skal vi hen i de næste 5 år? Jeg var da en lille smule skeptisk i starten, ville DBU nu det her, eller er det

”bare”, fordi det er politisk korrekt og at de politiske tendenser i samfundet går den her vej? Det blev heldigvis ret hurtigt skudt til skamme. DBU er og har virkelig været på i denne her proces. Jeg kunne tage mig selv i, at når vi havde medarbejdermøder her i DBU, så sagde Peter Møller ”Prøv at høre her, kvinde A-landsholdet, det er vores bedste brand og har været det rigtig længe”. Herrerne kunne lære rigtig meget af kvindernes tilgang. Så DBU vil det rigtig gerne og rigtig meget. Det nyder jeg jo rigtig godt af, og det er jo en af grundene til at jeg kan gøre alle de ting, som jeg synes er interessante i forhold til at udvikle ligaen. Og så er det jo bare gået så sindssygt stærkt, og det går jo sindssygt stærkt”

Hvor er vi så nået til?

”På søndag når der er generalforsamling i kvindedivisionsforeningen, der skal jeg holde et oplæg omhandlende: ”Hvor er vi i dag? Og hvor var vi for to år siden?” og hvor er vi i forhold til vores rapport?

På nogle områder er vi jo langt, langt foran i forhold til de målsætninger, vi har. Specielt omkring vores TV-aftale. Lige nu er vi i slutningen af år 2 i forhold til den her 5-års plan. I vores 5-års plan står der, at det ville være rart med 1 ugentlig TV-kamp. Nu kommer vi til at opleve, at samtlige kampe bliver vist live over weekenden. Og det er jo helt vanvittigt ”på den fede måde”, ikke? Og på den måde går det jo sindssygt stærkt. Hele aftalen omkring Gjensidiges indtræden i Ligaen er jo også fuldstændig unik. Gjensidige har jo kunnet se noget potentiale og nogle muligheder og som vi så har været dygtige til at arbejde videre med. Lige nu har vi jo nogle fantastiske tal på, hvad de har fået ud af det, men også på, hvor vi står som Liga i forhold til, hvor vi stod for 2 år siden. Jeg har lige lagt et opslag på LinkedIn, som viser tallene for interessen for forskellige sportsgrene i Danmark. Der var kvindefodbolden ikke i top ti, i 2019. Nu er de nye tal lige kommet for 2021, og der ligger vi på en 5. plads. Kvindefodbold er den eneste sportsgren i Danmark, der har fremgang. Det er jo ret vildt, og er et godt billede på, hvor stærkt det går med udviklingen. Der er nogle undersøgelser, der viser, hvor dit brand er positioneret i markedet. Der ligger vi jo på mange områder over håndbold, både kvinder og herrer, og over ishockey. Det er jo nogle rigtig dejlige tal. Derudover har Gjensidige også nogle vanvittig flotte målinger. Det gør jo rigtig meget for mulighederne omkring store sponsorer i klubberne”

”Hvor er klubberne i forhold til denne udvikling?”

Det er også et af de store spørgsmål, som vi også har stillet os selv. Er klubberne klar til at kunne håndtere denne ekstra eksponering? Tidligere fik man eksempelvis kr. 150.000 for at indtræde i Champions League. Hvis der er et af de danske hold, der træder ind i puljespillet i Champions League i år, så er de garanteret minimum 3,7 millioner kr., og de kommer nemt til at lave 5 millioner kr. Det er jo en kæmpe forskel fra tidligere, og det er jo bare starten, det her.

Jeg har nu en del møder med Superliga klubber, der jo spørger ind til det her. Det begynder at være interessant for nogle af dem også, for der begynder jo at være forretning i det her, hvor det kan betale sig, udover at det er et godt brand. Det har vist sig at sponsorerne i Superliga klubberne også ser en god eksponering og branding omkring kvinderne”

Er det slut med ”pigeklubben” som en isoleret klub i topfodbolden? Hvordan ser du det?

”Det kommer virkelig an på, hvor individuelt dygtige de er. Jeg vil sige, at i en liga, der i fremtiden måske kommer til at bestå af 10 hold, så er mit bud, at der vil være maksimum 2 hold, der er rene pige-/kvindeklubber. Hvis Superligaklubberne og 1. divisions herreklubberne først får smag for det her, så skruer de jo bare ”bissen på”, og så går det stærkt”

Hvad er det for en historie og hvilke værdier er det, der skal ”sælge” kvindefodbolden?

”Vi har lige fået lavet en undersøgelse omkring vores målgrupper, hvad er det for nogle publikummer, og hvad er det for tilskuere, der følger os? og hvad skal der til for, at de gider komme noget mere? Og ikke mindst, hvad er de for nogle typer? Der har vi fået delt dem ret godt op, og det er jo ret vildt. De har en kæmpe interesse i at blive klogere på spillerne. De vil ikke høre så meget om det fodboldtekniske, men mere om, hvordan spilleren følte det da hun ”skød den op i hjørnet”. De vil derudover have mere underholdning ude på stadion. Der skal ske noget mere, de vil have ordentlige stadionforhold at komme på, og de vil komme i fællesskaber”

Hvordan er det syn på selve kampafviklingerne, som det ser ud nu?

”Der er sket ting, det er helt sikkert. Vi valgte jo omkring TV-aftalen her i foråret ikke at vise kampe fra Brøndby IF på bane 2. Sempelthen fordi det ikke lever op til at være et rigtigt stadion. Og der var der jo nogle, der tænkte ”Hold da kæft det tør I da ikke”. Men det blev vi simpelthen nødt til. Vi er simpelthen nødt til at sætte barren højere. Vi ser jo så, at f.eks. AaB lige pludselig spiller alle deres kampe på Portland Park. Og den del kommer vi til at skruer endnu mere op for. Tilskuerne skal have nogle ordentlige forhold. Vi kan ikke spille en kamp i den bedste danske række, hvor du ikke kan købe noget, ikke kan komme på toilettet, eller du ikke ved, hvor tingene er. Vi begyndte også at stille krav om betaling for indgang til kampene, og folk sagde så ”jamen så kommer der jo ikke nogen til kampene”, men vi har jo kun set tilskuerfremgang lige siden. Det viser sig jo, at ting, der er gratis det gider vi ikke rigtig. Jeg har faktisk mødt forbløffende lidt modstand omkring udviklingen og kravene til at vi skruer op for tingene”

Hvordan kommer den nye TV-aftale til at udmønte sig?

”Ja nu kommer NENT jo på banen, så bliver der skruet op for kravene igen. Hele deres setup og tilgang til det, kræver ændringer. Vi har jo været rundt på stadions og se på forholdene. Bare det at kameraerne er større og der skal gøres plads til det ene, det andet og det tredje, og internet-hastighederne skal sættes op fordi alt bliver transmitteret i ”rigtig” TV-opløsning. Vores ViaPlay kampe vil blive vist i flere andre lande bl.a. Sverige og USA, som vil kunne se vores kampe live også. Det kan og skal også tænkes ind kommercielt. Lige pludselig har du en virksomhed, der får eksponeret deres logo i andre lande også. Gjensidige er jo ikke kedede af, at de også kan sidde og se med i Norge, som jo er deres oprindelsesland.

Vi kommer til at understøtte klubberne med nogle reklameindslag i forbindelse med kampene, der gør, at de kan sælge ekstra eksponering i forbindelse med TV-kampene. Sådant en lavpraktisk ting som udskiftningstavler har vi købt til klubberne, som de så kan gå ud og sælge reklamepladsen på. En del af eksponeringen er jo selvfølgelig TV-visningen, men den yngre del af seerne er mere begejstret for streamingen af kampene, det giver dem friheden til at se kampen, hvor de end opholder sig”. De nyeste tal fortæller, at seertallene er på niveau for Nordic Bet Ligaen for mænd, nemlig ca. 15.000-17.000 seere pr. TV-kamp”

Er det andre typer af sponsorer, der tiltrækkes af kvindefodbold i forhold til herrefodbold?

”Vi er allerede ved at se lidt til den vinkel, og har allerede interesse fra virksomheder, der har ”kvindeprodukter” og piger/kvinder generelt er jo bare enormt købestærke. Det er også et enormt bevidst publikum og målgruppe at have, så der vil da være produkter og ydelser, der vil kunne sælges til vores publikum, der differentierer sig fra andre sportsprodukter. Vi har en rigtig god case med Gjensidige, der har oplevet en større kendskabsgrad bl.a. via større presseomtale. Gjensidige forsikring har haft så godt et udbytte af aftalen, at de er villige til at forlænge den, og det er faktisk en proces, som foregår i disse dage. Der er lagt op til en forøgelse af beløbet, og det vil også smitte af på klubberne. Der er jo bl.a. lavet placeringspenge i Gjensidige Kvindelige nu, og der er også penge til holdene i Kval-rækken”

Giver det ikke anledning til at involvere flere sponsorer, eventuelt i et ”lag 2”?

”Jo det gør det. Vi er faktisk ved at finde nogle sponsorer som vi vil kalde Liga-partnere, hvor vi vil tilpasse engagementet og partnerskabet i en grad, som passer til nøjagtig dem. Det kunne være en bil-partner eller andre brancher som naturligt vil kunne passe ind i konceptet. Vi kommer til at lave aftalerne specielt til den enkelte virksomhed eller produkt, således at det giver mest muligt ”værdig for pengene”

Kan nogle af disse ekstra sponsorkroner være med til at betale for bedre statistik og sportsligt vidensgrundlag i kvindefodbolden?

”Da jeg startede, var der eksempelvis ikke nogen, der snakkede Wyscout på pigedelen overhovedet. Nu står de på nakken af mig alle sammen og råber i kor ”skal vi ikke snart have Wyscout”. Noget af det TV-aftalen jo bl.a. gør er jo, at alle trænere har adgang til alle kampe. Det er jo, på pigesiden, et helt nyt værktøj, man kan gøre brug af. Priserne nu på Wyscout gør dog, at vi kigger seriøst på det”

Vil rækken blive kommercielt mere interessant med en udvidelse til 10 hold?

”Lige nu er vi ikke klar til at udvide til 10 hold. Der er stadig et forholdsvis stort spring fra nummer 7/8 til de 6 hold i toppen. Men med den udvikling, der er sket over de sidste år, er det jo meget svært at spå om, hvornår det vil være muligt at udvide til 10 hold”

Hvis vi kigger 5 år frem fra nu, hvor er vi så henne Nicolai?

”Uha – Det er godt nok svært at spå om. Hvis du havde spurgt mig for 2 år siden, om vi kunne være nået dertil, hvor vi er nu, så havde jeg nok svaret dig, at det ikke ville være muligt.

Jeg tror, at vi har en fuldtids professionel liga i Danmark, hvor der er 10 hold, der er fuldtidsprofessionelle. Hvor der i forretningsmodellen i klubberne indgår køb og salg af spillere. Der kommer en kompensationsordning til de klubber, der ”laver” spillerne. Det betyder, at talentudviklingen kan blive en forretning for de dygtigste udviklingsklubber. Der bliver jo på herresiden pt. nærmest spekuleret i at være udviklingsklub, fordi pengene er så store, når spillerne skifter klub på internationalt niveau senere i karrieren. Den del bliver også udviklet på kvindedelen, det er jeg ikke i tvivl om”

Interview med Per Rud, Direktør i HB Køge.

Hvordan griber i den kommercielle del af kvindesiden an i HB Køge?

”For at kunne svare på det, så er jeg jo næsten nødt til at fortælle, hvordan det hele opstod. Det gør det bare lidt nemmere at forstå. For os handlede det om at være flyttet fra Herfølge Stadion, hvor der jo var masser af eksponeringsmuligheder og så ind til Køge Idrætspark, hvor der var meget begrænset mulighed for eksponering. Det vil sige, at vi faktisk havde udsolgt på alle vores platforme. Vi var nødt til at lave nogle flere platforme, hvor vi kommercielt kunne løfte os. Vi var nødt til at tænke på hvordan vi kunne lave et eller flere ben mere end ”bare” det at få TV-penge eller arbejde med fodbold hos herrerne. Det var sådan kvindefodbolden blev tænkt ind. Det blev tænkt ind som en del, hvor vi godt vidste, at vi skulle investere i det for at lykkes med det. Men i og med, at vi havde den her synergi over mod herrefodbold, mente vi egentlig, at vores investering i det ville være ret begrænset. Vi så vort mulige ”outcome” over en 5-årig periode som værende stort. Det vi kiggede på var, hvordan kan vi kommercialisere og lave ekstra platforme, som vi kunne sælge. Hvordan kunne vi lave transferindtægter? og hvordan kunne vi lave TV/UEFA indtægter? Kunne vi eventuelt med et kvindeprojekt også få kommunen og dermed byen i tale?

På det kommercielle område gjorde vi det, at vi gav simpelthen de 230 sponsorer/partnere kvindeprojektet oveni deres bestående aftaler/pakker. Vi havde dog været ude og sælge hovedsponsor-pakken til kvindeprojektet, så vi var sikre på at vi havde en virksomhed der ville ”fronte” der her. Der lavede vi så en 5-årig aftale med en stor partner, og så gik vi så i gang. Nu er vi så gået i gang med at opgradere sponsoraterne hos de sponsorer, der, i første omgang, fik det her produkt med gratis. Nu skulle vi have de her partnere til specifikt at investere i kvindefodbolden. For at give et par eksempler, så havde vi 90 minutter LED-reklame til herrerne kampe, nu har vi også 90 minutter til kvindernes kampe, samt tiden før kampen, i pausen og efter kampen. Der kan vi mærke en indtægtsforøgelse, og vi sælger minutterne til samme priser som til herrekampene. Det har være lidt af en guldgrube for os. Nu er vi så i gang med at sælge specifikt på Champions League, fordi det ikke var en del af pakkerne. Det kommer vi til at tjene rigtig mange penge på. På den kommercielle side løfter vi os med 2 millioner kr. om året, hvoraf den ene million er på kvindeområdet. Det er faktisk ret fantastisk”

Er der forskel på sponsorernes motivation til at være med nu, i forhold til i starten?

”Vi håbede jo på, at vi kunne få nogle sponsorer med, fordi det var et godt projekt og med bund i diversitet og alt der her CSR. Det er der jo faktisk ikke så meget af i dag. Projektet har jo sin helt egen charme og sin egen kvalitet. CSR har været med til at få en god dialog med kommunen. Jeg er faktisk helt derude, hvor jeg mener at vi ikke havde fået det her stadion, hvis vi ikke havde haft kvindeprojektet”

Hvordan griber I selve salget til sponsorer an?

”Vi har ikke separate folk ude og sælge kvindeprojektet. Vi gør det på den måde, at når vores Key account folk er ude så sælger de også kvindeprojektet ind. Vi har så et separat regnskab for det. Lige nu lander vi på 14 millioner i sponsorindtægter, hvoraf de 4 millioner kommer alene fra kvindeprojektet. Vi har et fælles salgsbudget men har helt styr på, hvor hvert enkelt salg kommer fra, således at de penge kan blive i projektet. Vi har valgt ikke at have særskilte Key account folk, fordi der er et så stort ejerskab til kvindeprojektet i vores organisation, at der ikke er noget kassetænkning i det her, slet ikke.

Det vil også være interessant for andre typer af virksomheder, der historisk måske ikke har brugt fodbold som eksponeringsplads. Vi sidder i øjeblikket og kigger på et nationalt koncept, som vi ikke har været i nærheden af tidligere”

Hvilken reaktion møder jeres medarbejder hos virksomhederne når de nævner kvindeprojektet?

Jamen lige nu får vi jo faktisk den der, ”det kunne herrerne godt lære noget af” reaktion. Eller sådan noget med, at ”Herrerne skulle tvinges ud og se kampene”. Det er jo på det niveau der, men det er jo en succes historie, hvor man næsten skal knibe sig selv i armen. Vi oplever bare, at interessen er rigtig stor, og rigtig mange tvivlere er blevet ”omvendt”. Vi får mange positive tilbagemeldinger, såsom ”det er godt tænkt” osv. Og nu kommer sponsorerne faktisk også ud og ser kvindekampene”

Hvordan fungerer det så internt i selve klubben?

”Jeg oplever faktisk at pigerne føler sig taget seriøst. Det kan jo heller ikke hjælpe, at vi siger, at det er et ligeværds koncept, hvis vi så efterfølgende skulle forskelsbehandle dem. Der er samme forhold omkring kampene for kvinderne som for herrerne. De tager afsted dagen inden kamp, bor også på hotel, der er f.eks. privatfly til Champions League kampen osv. På nogle parametre kigger herrerne måske endda misundeligt over på pigerne”

Kan det vende, sig til at blive en hæmsko?

”Nu er jeg jo optimist i alt, hvad jeg går og laver. Jeg ser mere sammenhængskraft, synergieffekter, positivitet og glæde. Så tager vi de udfordringer, der kommer. Logistikudfordringer er selvfølgelig en opgave. Hvis f.eks. begge hold vil træne lørdag kl. 10:00 og skal spille om søndagen, så må vi lave en aftale om at dele sol og vind lige. Det er jo en ledelsesopgave at gøre det klart og praktisere det”

Hvordan ser du DBU og divisionsforeningens roller i forhold til at rykke Kvindeligaen?

”Jeg synes jo at det går alt for langsomt, det synes jeg jo helt oprigtigt. Der er ingen tvivl om, at spillernes fysiske formåen er forbedret, og at vi nu taler om atleter i Kvindeligaen. Men klubberne er stadigvæk skrøbelige. Der er f.eks. for lidt ansatte til at håndtere det i hverdagen. Der er ingen administrative mennesker ansat. Det er kørt på frivillighed det hele. Så længe man kører eliteidræt på frivillighed, så kan det aldrig blive mere end sådan at være ”halvgravid”, vel? Det kan det simpelthen ikke. Det er jo der, at det har været en kæmpe fordel for os, vi har jo haft en organisation. Det vi sige, at når vi har sådan en Kvindeligakamp her så er der jo 10 mand på arbejde, som ikke er frivillige, men som er på arbejde og dermed har en almindelig arbejdsdag. Det er jo det, der gør, at vi kan lave en fantastisk afvikling både i loungen og på stadion. Når det er frivillige, der udfører disse opgaver ved du aldrig rigtig om de alle dukker op, og du kan ikke rigtig stille krav til dem. Det er vigtigt, at det er en ganske almindelig arbejdsdag, hvor der ganske enkelt skal præsteres. Det er vigtigt, at der bliver investeret i at der er ansat folk til kampafvikling, til events og til sponsorer. Frivillige kan bruges til at lægge måtter ud osv.”

Hvordan får vi løftet dette område i klubberne?

”DBU bliver simpelthen nødt til at indføre tilskud til klubberne i lighed med de tilskud, der er/var i licenssystemet til eksempelvis fysiske trænere, trænere med A-licens i ungdom og lignende tilskud. Man har jo et Liga-kontor på kvindesiden nu, og man har jo en hovedsponsor, der virkelig gerne vil aktivere sit sponsorat, det er jo rigtig godt. Men når det så er sagt, så er man jo langt, langt underbemandet. Det er klart, at vi skal have et meget mere velfungerende liga-kontor, som står for det, og som ikke kun arbejder for ligaen, men også for divisionerne nedenunder. Vejen frem til økonomi er TV-penge og transfer, det er det jo. I dag har vi en rigtig fin TV-aftale, der gør, at ligaen bliver vist og interessen er støt stigende. Men næste gang skal vi jo have penge for den, ikke? Og de penge skal ud at arbejde ude i klubberne. Og når transfers og kompensationsaftaler kommer til at fungere, så kommer du ind i en positiv spiral. Derudover skal vi jo sælge ligaen. Der er jo nogle kommercielle rettigheder, som man kan sælge. Og derudover så skal DBU jo ville det her produkt. Fordi hvis DBU ikke vil det her produkt, så er jeg da tilhænger af, at man fjerner det fra DBU, og ligger det et andet sted hen”

Hvorfor er det du føler at du skal sige dette?

”Det er derfor, jeg er gået ind i kvindedivisionsforeningen, som jeg jo gør nu. Det er jo fordi, at vi ikke bare kan snakke om det. Vi må også tage arbejdshandskerne på og så gøre en indsats for det. Det vil sige, at der kan jeg være med til at præge det, og der kan jeg sige det, og jeg kan være med til at gøre nogle ting. For det, synes jeg, er nødvendigt. Vi er nødt til at lægge maksimalt pres på DBU for at opgradere tingene omkring kvindefodbolden. Og det er da en mulighed, at det skal ligge i DBU, og hvis ikke de vil det, så synes jeg, at man skal kigge på noget andet. Det kunne jo være i forbindelse med, at der er ny TV-aftale osv. Det, tænker jeg, er helt afgørende for, at ligaen udvikler sig professionelt, for vi må jo konstatere, at vi er 20 år efter herrefodbolden. Der er en masse viden som man kan tage direkte fra herrefodbolden om, hvordan man har løftet produktet ved at tage det seriøst. Jeg er ikke blevet valgt ind i kvindedivisionsforeningen for at sidde på hænderne, det må jeg sige. Hvis vi skal drage endnu en sammenligning til herrefodbolden, så er dem der sidder i divisionsforeningen jo ansat i klubberne. De er professionelle og arbejder med det i hverdagen. De kan mødes i dagtimerne. I kvindedivisionsforeningen er det frivillige folk, der sidder i bestyrelsen og som ”kan mødes en time om søndagen”, ikke. Og som, efter min opfattelse, sidder på nogle skrøbelige mandater ude i klubberne. På herresiden er det divisionsforeningens kontor, der indkalder, bearbejder mv. Her er det frivillige, som skal sidde og forberede møder og gøre det hele klar bagefter. Så kan man risikere at få et referat lang tid efter møderne, det burde blive lavet ugen efter af et liga-kontor. Det er jo ikke en frivillig, der skal sidde og lave sådan nogle ting. Det er nogle af de ting, som vi kommer til at lave om på. Også eksempelvis hjemmesider, der ikke er opdaterede osv.

Kvindedivisions-kontoret skal simpelthen top-tunes med 2-3 medarbejdere mere ansat, hvis du spørger mig. Og det skal DBU simpelthen investere i. Og jeg tror også at vi kan lande noget positivt”

Analyse

Med mine interviews og samtaler med forskellige nøglepersoner indenfor kvindefodbolden vil jeg i min analyse tage udgangspunkt i mine interviewpartners meninger og holdninger, samt bringe mine egne erfaringer og pointer i spil, og analysere:

- Det sportslige, fysiske og internationale niveau i Kvindeligaen
- Talentudviklingen på pigesiden i Danmark
- Den kommercielle tilgang i Kvindeligaen

Analyse omkring det sportslige, fysiske og internationale niveau omkring Kvindeligaen

Lars Søndergaard udtaler ”Der er for mig ingen tvivl om at spillernes tekniske og taktiske niveau er forbedret. Det tekniske niveau hos spillerne er højnet så kampene kan gennemføres i et, i fodboldfaglig forstand, højere kamptempo”.

Der er bred enighed om, at der er kommet flere fodboldmæssigt veduddannede unge spillere op i ligaen. Det giver basis for afvikling af flere kampe på højere niveau. Alle interviewpartnere og nøglepersoner, som jeg har talt med indenfor kvindefodbolden, har en oplevelse af at niveauet på de 4 kampe i Kvindeligaen i hver kampweekend er højnet markant. Der er dog også enighed om, at topniveauet er faldet. De to traditionelle tophold Brøndby IF og Fortuna Hjørring opleves som værende faldet i niveau.

Som både Henrik Lehm, Søren Randa-Boldt og Allan Drost er inde på, så er den generelle træningsmængde øget i klubberne i forhold til for blot nogle få år siden. Der er ingen af de nuværende klubber i ligaen, der træner mindre end 4 gange holdtræning om ugen. Derudover har en del klubber fået rykket nogle træninger til et tidligere tidspunkt på dagen. Det være sig tidligere på eftermiddagen eller som morgen/formiddagstræning. Som Henrik Lehm udtaler: ”Pigernes hverdag skal gøres nemmere og smidigere”. Det betyder noget for kvaliteten af træningerne, at fodbold ikke er den ”sidste opgave” på dagen. Mange spillere har studier eller arbejde ved siden af fodbolden, så optimering af træningstidspunkter og øget mængde af træningstimer har stor betydning for niveauet”.

Alle de interviewede trænere mener at topniveauet er faldet i Kvindeligaen over de sidste par år, da stort set alle vores landsholdsspillere nu spiller i udenlandske klubber. ”På nuværende tidspunkt er der ca. 45 spillere, der tjener deres penge i udenlandske klubber” Udtaler Frank Johnsen. Denne udvikling har så gjort at næste generation af spillere kan komme i kamp hver uge i Kvindeligaen, og med det niveau ligaen trods alt har nået, giver det rigtig fint matchning. Allan Drost udtaler ”Jeg deler i øvrigt Lars Søndergaards vurdering af topkampen imellem Fortuna Hjørring og HB Køge. Jeg synes også at det var rigtig fin propaganda for kvindeligaen. Den vinkel jeg dog vil bringe i spil, er at, hvis man begynder at tælle spillere med dansk pas, så var der kun 11

ud af 22 spillere i startopstillingerne med dansk pas. Og den kvote øges igennem kampen. Vil vi det på bekostning af vores talentudvikling?”

I forhold til at trænere kan præsentere og dermed diskutere og arbejde med data fra Kvindelige kampene, så er det ikke muligt at frembringe dette i officielt regi, da kampene i Kvindeligaaen ikke er omfattet af eksempelvis Wyscout eller andet data dokumentations værktøj.

Der er i U17-drenge divisionen Wyscout til rådighed som værktøj, men i den øverste liga for Kvinder, som DBU/Divisionsforeningen har solgt TV-aftale til, er der ikke lignende data til rådighed. TV-kampe, der har samme tilskuergennemsnit som kampene fra Nordic Bet Ligaen for herrer.

I forhold til at vurdere den danske Kvindelige op mod internationalt niveau, så er spørgsmålet om vi simpelthen ikke bare må acceptere at den danske liga, i fremtiden, bliver en udviklingsliga. Lars Søndergaard udtaler ”Udviklingen går rigtig stærkt i mange af de store europæiske lande, og de store klubber og lande rykker voldsomt på udviklingen i disse år. Det bliver nok i fremtiden et styrkeforhold som vi i øjeblikket ser på herresiden, hvor de store internationale klubber dominerer”.

Sammenlignet med internationalt niveau så udtaler Søren Randa-Boldt ” Vi har et håb om at vi kan nå et niveau, hvor vi kommer tættere på de store internationale hold, og også klare os bedre imod eksempelvis de helt store hold, end de danske hold har kunnet i de sidste par år. Vores klare ambitioner er at rykke tættere på de store hold og være ærekær omkring indsats og egne forventninger. Jeg synes bestemt ikke at det er sjovt at tabe 4-0 i den ene kamp og 5-0 i den anden. Vi skal da give det en chance over to kampe og have som ambition at kunne vinde.” I forhold til første kamp i Champions League 2021/22 led man et nederlag til Hoffenheim i Tyskland på 0-5. Stats fra kampen viser en endnu tydeligere afstand imellem de 2 hold på dagen. (Se PDF med UEFA stats som bilag til opgaven). Selv om vi har rykket os herhjemme så kan man måske påstå, som også Lars Søndergaard inde på, at udviklingen bare går meget stærkere i andre lande.

I forhold til fremtidig udvikling og øget niveau på kvindesiden så udtaler Henrik Lehm meget bastant og tydeligt ”Se at få herreklubberne involveret i kvindeholdene”. Der må ligge mange synergier og en masse ”lavt hængene frugter at høste” her. Både Henrik Lehm og Allan Drost er desuden inde på at træerniveauet er hævet, men at der stadig er gevinster at hente her.

På det fysiske område er der sket en markant udvikling over de seneste år. Tidligere var det mange steder cheftræneren eller assistenten der stod for dosering og gennemførelse af den fysiske del af træningen. Ansættelsen af fysiske trænere i klubberne har været medvirkende til at spillerne er kommet i klart bedre form. Der er ikke mere, i ligaen, plads til spillere, som ikke er fysisk fitte og i god fodboldmæssig form. I rapporten ”Fysiologiske karakteristika og arbejdskrav under turneringskampe – en videnskabelig undersøgelse af Gjensidige Kvindeligaaen 2019/20” fra SDU

(medforfatter Peter Krustrup) viser at kvindefodboldkampene er blevet mere intense og med stor samlet belastning over hele kampen. Peter Krustrup udtaler "Vi kan konstatere at der er sket en udvikling over årene. Der er sket stigning på 20% procent i forhold til højintense løb med mere end 15 km i timen, og 50% mere sprint (som er løb med over 18 km i timen)".

Analyse af talentudviklingen på pigesiden i Danmark

Den første egentlige licens til talentudvikling blev udarbejdet i 2008 og har været i brug i omkring 13 år. Selve det at sætte fokus på rammerne og stille krav til træerniveau, krav om fysioterapeut, styrketræning, assistenttrænere mm. var jo med til at bevidstgøre klubberne om vigtigheden af rammerne omkring talentudviklingen, og har bidraget til et klart generelt niveauløft i ungdomsudviklingen af de største talenter og begyndende samarbejde imellem klubberne. Som Frank Johnsen udtaler "Vi var jo meget os selv i klubberne dengang. Der var ikke den store vidensdeling og der var jo ingen sociale medier dengang, så vi vidste faktisk ikke ret meget om, hvordan det stod til i de andre klubber". Den første Licensmanual og tildelingen af licens til U18DM rækken var meget baseret på resultater og på hvilke spillere klubberne havde til rådighed. Altså hvor stærkt et hold kunne du stille på den korte bane. Det medførte så at der, fra klubberne, var stor kamp om de bedste spillere. Du skulle have i hvert fald 2 til 3 landsholdsspillere i bestemte årgange i klubben, ellers kunne du ikke få licens. Det medførte så, at de rigtig gode spillere, der var i klubber, som ikke havde landsholdsspillere, var nødt til at søge væk fra klubben, hvis de overhovedet skulle have mulighed for at spille på højeste ungdomsniveau. Sammen med licensen fulgte jo også den økonomiske compensation, som var indbygget i manualen. Systemet favoriserede i den grad de klubber, der traditionelt havde ungdomslandsholdsspillere og fastholdt en magtbalance, der var svær at rykke ved.

Man tog så en beslutning om at ændre på rammerne i tilgangen til talentudviklingen. Der står i forordet til den nye Talentmanual for ungdom 2.0, at "Med den nye licensmanual overgår licenssystemet til et stjernebaseret system, hvor klubberne tildeles en score på baggrund af kvaliteten i deres talentudviklingsmiljø". Der står også at "kvindeeliteudvalget ønsker, at der skabes så mange gode udviklingsmiljøer som muligt. Derfor er det tidligere loft over antallet af licensklubber fjernet". Anders Gerber udtaler "Jeg tror faktisk at det her licenssystem er noget af det bedste, der findes i Europa på pigesiden lige nu. Systemet er taget direkte fra drengesystemet og er derfor godt gennemprøvet".

Tildelingen af licenser er, blandt andet, sket på baggrund af auditør besøg, hvor auditørerne, i samarbejde med klubberne, skulle tage temperaturen på indsætterne rundt omkring i klubberne. Auditør Anders Gerber udtaler "som Bent i FC Thy/Thisted sagde "Jeg var helt i chok, jeg har aldrig oplevet noget lignende. Jeg tænkte: Det er helt galt det her". Han skulle lige bruge noget tid til at læse feedbacken og forholde sig til det. Han kunne dog godt se det, men de havde slet ikke tænkt i

de baner. Så det var en øjenåbner for de fleste klubber”. Med andre ord, der skulle evalueres grundigt på måden der blev arbejdet med talentudvikling på.

Det er for mig overraskende at de to store klubber, der tidligere brystede sig af landsholdspillere og talentudvikling på højt niveau ikke scoret højere end andre klubber. Anders Gerber udtaler ”Der er nok nogle klubber, som har levet for meget på deres navn og på deres plads i klubhierarkiet”.

Allan Drost udtaler ” Jeg kunne godt tænke mig at klubberne havde mod til at gøre talentmiljøerne mere elitære”. Anders Gerber udtaler ” Jeg skal ikke afgøre, hvad der er elite og, hvad der ikke er elite, men jeg kan godt forstå ideen omkring fastholdelse også. Indtil der kommer en større masse af spillere, så har vi for lidt bredde i pigefodbolden. Der skal laves en større og bredere bund, og det tror jeg faktisk at det her system kan være med til at hjælpe på. Vi har eksempelvis, hos drengene, også meget fokus på U10/12, men det har vi ikke noget endnu hos pigerne. Men der er jo noget, der kan bygges på”. Grunden til de forskellige opfattelser af elitær tilgang omkring ungdomsudviklingen i pigefodbolden kan være at der historisk ikke har været elitær kultur i børnetilgangen i pigefodbold.

Allan Drost er i sit interview inde på at kvaliteten på trænersiden skal forbedres i pigeklubberne og med den nye Licensmanual bør der være et grundlag for at rekruttere bedre trænere til klubberne. Anders Gerber udtaler ”En ting, der virkelig overraskede mig mest i forhold dette, er at vi faktisk oplevede at klubberne har bedre mulighed for at rekruttere dygtigere trænere når der bliver sat nogle konkrete rammer. Vi får faktisk ”mere for pengene” totalt set og dygtigere trænere”.

At klubberne er gået fra 3 ansatte i talentudviklingen til 8,5 i foråret 2021, samt et håb om 15 ansatte i klubberne i løbet af efteråret 2021, kan få den betydning at der bliver meget bedre muligheder for udviklingen af talenterne. Nogle af de nye tiltag i licensmanualen er også krav om ansættelse af Head of coaching og med deraf følgende trænerevaluering i årgangene. Det kan også betyde ekstra udvikling af trænerne og dermed også give kvalitet af arbejdet. Frank Johnsen mener at vi, på pigesiden, er omkring 10 år bagefter drengene.

Frank Johnsen udtaler ”Der skal være et bedre samarbejde imellem klubber, undervisningsinstitutioner, familie og forbund”. Et af kriterierne for at spillerne føler at deres hverdag fungerer i forhold til fodbold, familie, skole, fritid, venner og andre ting i livet, er at der er opbakning og samarbejde hos alle influenter i den unges liv. Det kan skabe rammerne for at de unge mennesker lykkes med deres fodbold. Nogle bedre tilbud, rundt i hele landet, omkring kvalificeret morgentræning vil give bedre mulighed for klubber og trænere til at udvikle pigerne.

En af mulighederne for optimering af niveauet på de bedste spillere kan være mere kontakttid fra DBU på U-landsholdene. Optimering af rammerne for de bedste spillere kan være med til at løfte niveauet yderligere. I forhold til optimering af rammerne generelt har Frank Johnsen en pointe omkring teksten i, og praktisk gennemførelse, af den nye børnestrategi. Frank Johnsen udtaler ”

”Nu er der jo vedtaget en ny børnestrategi og den synes jeg at vi skal være opmærksomme på. Der står i indledningen af den, at i børnestrategien kan der ikke diskrimineres på grund af køn, alder, race eller religion. Det står der ret tydeligt. Børn er børn, der snakker vi ikke piger og drenge, der snakker vi børn. Inde i strategien, der ligger AKT+ PROJEKTET, altså det der hed Topcenter projektet før, og i det står der: DET ER KUN FOR DRENGE. Så er vi jo faktisk i gang med at gøre forskel. Der er blevet sagt i DBU, at det kan man jo bare lave på pigesiden, men der er ikke afsat resurser til det. Hvis man kigger med pige-øjne på det, så er det simpelthen ikke godt nok. Dermed kan du ikke være på AKT-ordningen, hvis du er en pige. Jeg forstår simpelthen ikke at man skriver at der ikke må diskrimineres og i samme strategi står der at dele af strategien kun er for drenge. Jeg forstår det simpelthen ikke!!!!”.

Når vi kigger på de resurser, der er til rådighed, i pige ungdom så tales der rigtig meget om manglende resurser. Eksempelvis udtaler U-16 landstræner Frank Johnsen i et interview til www.fodboldforpiger.dk ”Når U16-landsholdet er afsted, er der syv mennesker med omkring holdet – trænere, fysioterapeut osv. De andre lande har dobbelt så mange med. Vi har f.eks. ikke en kamp- og træningsanalytiker, det har de andre lande. De har også en til at tage sig af video. Når vi laver videoklip efter en kamp, sker det fra kl. 23 om aftenen, når alle andre er gået i seng. For der er ikke andre til at tage sig af det,” siger Frank Johnsen. Han peger også på, at der mangler en talentchef for ungdomslandsholdene, der kan sætte den sportslige retning for holdene og, som han siger, ’have fingeren på den politiske puls’ i DBU. Den opgave er i dag placeret hos A-landstræner Lars Søndergaard. ”Det er lidt sjovt, at DBU siger, at der skal være en talentchef i klubberne, men sådan én har DBU ikke selv. Der har ikke været en person ansat som talentchef, siden Lene Terp stoppede,” siger Frank Johnsen.

Analyse - Kvindeligaen kommercielt

”Der hvor der for alvor kom en fornemmelse for, at nu sker der virkelig noget omkring kvindefodbolden var da Danmark fik bronze i slutrunden i Sverige i 2013. Og så fik vi et yderligere boost i 2017 ved EM i Holland. Derefter kom der en oplevelse af, at nu skulle der også ske noget med den hjemlige liga. Der var en positiv holdning i hele Danmark omkring kvindefodbolden. Så kom der den uheldige situation med landsholdet, med udeblivelse fra kamp, og det satte så lidt en stopper for det hele” Udtaler Nicolai Kaas – Chef for Kvindeligaen i Danmark. Man får så lavet en rapport omkring etableringen af en ny kvindelige, og tager så beslutning om at gennemføre projektet Gjensidige Kvindelige. Peter Møller er inde, på det tidspunkt, og udtale ”Kvinde A-landsholdet er vores bedste brand pt og har været det rigtigt længe”.

Aftalen med Gjensidiges indtræden i Kvindeligaen er fantastisk og Gjensidige har fantastiske tal på, hvad de har fået ud af det. Der er kommet tal frem omkring interessen for de enkelte sportsgrene og i 2019 var kvindefodbolden ikke i top 10. De nye tal for 2021 viser at kvindefodbolden ligger på

en 5. plads nu. Med flotte målinger omkring Gjensidiges sponsorat, må det øge mulighederne for større sponsorater i klubberne. I forbindelse med igangsættelsen af den nye liga kom der yderligere krav omkring kampafviklingen bl.a. med ekstra synlighed til Gjensidige forsikring.

På den kommercielle side er der stillet krav om at Gjensidige Kvindelige kampe skal spilles på et "rigtigt" stadion for at højne kvaliteten af hele oplevelsen omkring kampene. Og der blev også taget en beslutning om ikke at vise kampe fra Brøndby IF's kampe fordi deres bane 2 ikke lever op til standarderne for et rigtigt stadion. Der er stillet krav om, at der skal tages entre til kampene, og på trods af dette har vi kun set tilskuerfremgang lige siden.

Der kom gang i en streaming-aftale så kampene kunne ses på nettet. Dette er nu blevet opgraderet til en TV-aftale med NENT. Derudover kan alle kampe fra Kvindeligaen streames igennem ViaPlay, hvor de så også kan ses fra udlandet. Dette bør øge muligheden for yderligere indtægter fra sponsorer.

Udover Ligasponsoratet med Gjensidige arbejdes der på et antal Liga-partnere, hvor engagementet tilpasses nøjagtig til sponsoren.

Per Rud udtaler om HB Køges indtræden i kvindefodbolden " For os handlede det om at være flyttet fra Herfølge Stadion, hvor der jo var masser af eksponeringsmuligheder og så ind til Køge Idrætspark, hvor der var meget begrænset mulighed for eksponering. Det vil sige at vi faktisk havde udsolgt på alle vores platforme. Vi var nødt til at lave nogle flere platforme, hvor vi kommercielt kunne løfte os. Vi var nødt til at tænke på hvordan vi kunne lave et eller flere ben mere end "bare" det at få TV-penge eller arbejde med fodbold hos herrerne. Det var sådan kvindefodbolden blev tænkt ind. Det blev tænkt ind som en del, hvor vi godt vidste at vi skulle investere i det for at lykkes med det. Med i og med, at vi havde den her synergi over mod herrefodbold, mente vi egentlig at vores investering i det ville være ret begrænset. Vi så vort mulige "outcome" over en 5-årig periode som værende stort. Det vi kiggede på var, hvordan kan vi kommercialisere og lave ekstra platforme som vi kunne sælge, det var den ene ting, hvordan kunne vi lave transferindtægter og hvordan kunne vi lave TV/UEFA indtægter? Kunne vi eventuelt med et kvindeprojekt også få kommunen og dermed byen i tale?"

Sponsorarbejdet er pt struktureret sådan i HB Køge, at det er de samme salgsfolk, der er ude at sælge sponsorater til kvinder som også sælger på herresiden. Omsætningen på kvindesiden har allerede nået 4 millioner kr. I starten blev herresponsorerne inviteret "gratis" med på kvindeprojektet, men senere er man begyndt at lave mersalg på det allerede eksisterende sponsorunderlag. Derudover tales der også med en sponsor på nationalt niveau. En sponsor som HB Køge ikke ville være i nærheden af tidligere.

Nicolai Kaas udtaler "Er klubberne klar til at kunne håndtere denne ekstra eksponering? Det er et af de store spørgsmål som vi har stillet os selv". Klubberne har generelt få ansatte til administrative og kommercielle opgaver.

Per Rud udtaler ” ”DBU bliver simpelthen nødt til at indføre tilskud til administrativt personale til klubberne i lighed med de tilskud, der er/var i licenssystemet til eksempelvis fysiske trænere, trænere med A-licens i ungdom og lignende tilskud. Vejen frem til økonomi er TV-penge og transfer, der er det jo. I dag har vi en rigtig fin TV-aftale, der gør at ligaen bliver vist og interessen er støt stigende. Men næste gang skal vi jo have penge for den, ikke? Og de penge skal ud at arbejde ude i klubberne”. Man har fået de nye seertal og de er på niveau med tallene for Nordic Bet Ligaen for mænd, nemlig ca. 15.000-17.000 seere pr. TV-kamp.

Per Rud har også følgende holdning til Ligaen og til DBU’s engagement: ”Derudover skal vi jo sælge ligaen. Der er jo nogle kommercielle rettigheder som man kan sælge. Og derudover så skal DBU jo ville det her produkt. Fordi hvis DBU ikke vil det her produkt, så er jeg da tilhænger af at man fjerner det fra DBU, og ligger det et andet sted hen”.

Per Rud er gået ind i arbejdet i kvindedivisionsforeningen for at tage arbejdshandskerne på og rykke på tingene. Han mener at der skal lægges optimalt pres på DBU for at forbedre og udvikle kvindefodbolden hurtigere. Som han siger ”Vi er jo 20 år efter herrefodbolden”. Per Rud mener at kvindedivisionskontoret hurtigt skal opgraderes med 2-3 ansættelser og det skal DBU investere i. Kvindelige-kontoret er også underbemandet, mener han, og en opgradering her er også nødvendig.

Diskussion

I gennem mine interview har jeg oplevet mange meninger, og holdninger, der har været i samme retning. Der er også væsentlige punkter i omkring danske kvindefodbold, hvor holdningerne er forskellige. Jeg vil med udgangspunkt i opgavens analyser, samt egne oplevelser og holdninger, diskutere:

- Det sportslige, fysiske og internationale niveau i Kvindeligaen
- Talentudviklingen på pigesiden i Danmark
- Kvindeligaen kommercielt

Diskussion - Det sportslige og fysiske niveau i Kvindeligaen

Henrik Lehm udtaler at han mener at topniveauet i Kvindeligaen er faldet. Måske Brøndby IF og Fortuna Hjørring har mistet mange landsholdsprofiler over de sidste par år. Størstedelen af disse spillere er taget til udenlandske klubber. Det har været svært for de to klubber at erstatte disse profiler i en sådan grad, at de har kunnet fastholde deres høje niveau. Honorering og sportslige udfordringer samt ønsket om at komme helt tæt på start 11`eren på landsholdet kan være parametre for spillernes valg om at rykke til udlandet. For andre spillere kan det også "bare" være muligheden for oplevelsen af at kunne leve af deres fodbold. Med bedre honorering, bedre forhold og højere niveau i Kvindeligaen ville nogle af disse spillere måske kunne holdes i Danmark.

Denne udladning har så, kan man argumentere for, medført at ligaen i Danmark er blevet mere lige. Samtidig med at det taktiske og tekniske niveau hos spillerne generelt er blevet højere i Kvindeligaen, har det betydning for kvaliteten af kampene. Det burde give tilskuerne en bedre oplevelse, og flere lige kampe.

Både Lars Søndergaard og Allan Drost har set efterårets kamp imellem Fortuna Hjørring og HB Køge. Begge er inde på, at det var en kamp med høj kvalitet. Allan Drost er kommet frem til at 11 ud af 22 inde startere i kampen var udlændinge. Han spørger samtidig om det er det vi vil med ligaen? Der kan være flere tilgange til klubbernes strategier, men har vores talenter ikke det nødvendige niveau, er der ikke nok med niveau til at fylde ligaen ud, eller tror vi ikke nok på dem? Man kan argumentere for at det vil styrke dansk kvindefodbold at turde satse på de unge talenter.

Et værktøj, som eksempelvis Wyscout, til at hjælpe trænere til at analysere og udvikle hold og spillere er ikke til rådighed i Kvindeligaen. En liga som man har TV-aftale på, og som har 15.000-17.000 Tv-seere til ugens kamp. Det samme antal seere, som til herrerne's Nordic Bet Liga. Man kan stille sig selv det spørgsmål, om der er den rigtige prioritering af midlerne? Der er eksempelvis Wyscout til rådighed på drengesiden helt ned i U17 divisionen. Det er problemstilling man kunne tage op.

I forhold til udviklingen af ligaen er både Henrik Lehm og Lars Søndergaard inde på vigtigheden af, at få flere herreklubber involveret i holdene i Kvindeligaen og kvindefodbolden generelt. Der ligger en masse know how og resurser som kunne være "lavt hængende" frugter at høste.

Hvordan kan vi så måle den nye Kvindeliga op mod internationalt niveau. HB Køge har kvalificeret sig til gruppespillet i Champions League, efter sejr i kvalifikationen over Sparta Prag. Holdet har spillet første kamp i gruppespillet mod Hoffenheim. Kampen endte med en 5-0 sejr til tyskerne. Man kan måske argumentere for, ud fra kampens stats fra UEFA, at selvom niveauet er steget i Danmark, at det så er steget yderligere i udlandet.

I forhold til det fysiske niveau som spillerne er kommet op på i forhold til øgning af bl.a. mængden af højintense løb og sprints, så er der indikationer på, i forhold til internationalt niveau, at vi skal bringe spillerne op på et endnu højere niveau, for ikke at sakke yderligere bånd.

Diskussion - Talentudviklingen på pigesiden i Danmark

Med beslutningen om at ændre Licenssystemet omkring talentudviklingen fra at være kortsigtet resultatorientering, og dermed favoriserende af de eksisterende licensklubber, til at favorisere de gode udviklingsmiljøer, kan man argumentere for, at DBU har taget et afgørende skridt i den rigtige retning for talentudviklingen. Både auditør Anders Gerner, landstræner Lars Søndergaard og Allan Drost er begejstrede for det nye licenssystem. Jeg er også at den holdning, at dette er det helt rigtige skridt for dansk pigefodbold, og har flere gange argumenteret for et sådant system. Og Anders Gerber har udtalt, at han mener at selve systemet, nok er det bedste på pigesiden pt. i Europa. Man kan argumentere for at det så burde rykke vores talentudvikling markant.

Det fokus, der kommer på sammenhæng igennem alle ungdomsårgange, trænerudvikling og trænerevaluering må have afgørende indflydelse på muligheden for at udvikle mange flere og bedre spillere i fremtiden. Allan Drost mener at der stadig er for mange forældretrænere ude i klubberne, og et generelt for lavt trænerniveau fra U16 og nedefter. Med opgradering af ansatte i talentudviklingen kan man argumentere for at der vil ske en udvikling her. Allan Drost har en holdning til, at licensmiljøerne godt kunne blive mere elitære. Man kan argumentere for at det skal foregå gradvis i forhold til fastholdelse af spillere og indtil der er skabt en større bredde i pigefodbolden.

Der er udviklingspotentiale omkring talentudviklingen på årgangene fra pigerne træder ud af børnefodbolden og indtil de når U14 og kan komme ind i DBU systemet. Samtidig skal der arbejdes yderligere på at skabe sammenhæng imellem fodbold, skole, fritid og familie.

Frank Johnsen har nogle pointer omkring prioritering af resurser til pigedelen af DBU. De danske landshold har, efter Franks udtalelser, langt færre trænere, specialister og ledere med til turneringer i udlandet, end de andre hold har. I manglen af en talentchef på pigesiden kan man

også argumentere for om vi får det optimale ud af trænere, specialister og spillere på landsholdsniveau.

I forhold til mere kontakttid og matchning af de bedste spillere fra DBU, kunne der prioriteres mere fokus på de bedste spillere. De allerbedste spillere bliver bedre af at blive matchet oftere med hinanden argumenterer Frank Johnsen.

I forhold til at der burde kunne komme flere og bedre spillere igennem systemet med indførelsen af den nye børnestrategi, og hvor nogle af grundværdierne er, at man ikke må diskriminere på grund af alder, køn, race eller religion, så forekommer det underligt at AKT+ delen kun er tænkt for drenge. I den forbindelse vil man kunne argumentere for forskelsbehandling og diskrimination.

Diskussion - Kommercielt

For ganske få år tilbage blev mange kampe i den øverste danske liga spillet på træningsbaner langt væk fra de store stadions og dermed manglende muligheder for en seriøs kommerciel opsætning til kampene. Med indførelsen af Gjensidige Kvindeligaen og med deraf stillede krav om gennemførelse på stadion er produktet omkring kampafviklingen øget væsentligt. Lars Søndergaard udtaler "Der er ingen tvivl om, at niveauet omkring afviklingen af selve kampene har en stor betydning for Kvindeligaen. Det at der nu skal spilles på et stadion af en vis kvalitet, hvor der er stillet krav til omgivelserne, betyder et løft på alle områder. Selve produktet er blevet klar bedre. Kvindeligaen er udviklet på en del områder og det giver da helt sikkert spillerne et løft at blive taget seriøst og føle sig prioriteret". Det bør kunne give basis for større sponsorindtægter, at sponsorerne kan se selv i en professionel opsætning omkring kampene.

Kvindelige har fået en hovedsponsor, som virkelig ønsker at aktivere sit sponsorat. Det er meget positivt for opmærksomheden omkring kvindeligaen, da denne aktivering skaber ekstra opmærksomhed og interesse for ligaen. Nicolai Kaas udtaler "Nu er de nye tal lige kommet for 2021, og der ligger vi på en 5. plads. Kvindefodbold er den eneste sportsgren i Danmark, der har fremgang. Det er jo ret vildt, og er et godt billede på, hvor stærkt det går med udviklingen. Der er nogle undersøgelser, der viser, hvor dit brand er positioneret i markedet. Der ligger vi jo på mange områder over håndbold, både kvinder og herrer, og over ishockey. Det er jo nogle rigtig dejlige tal. Derudover har Gjensidige også nogle vanvittig flotte målinger. Det gør jo rigtig meget for mulighederne omkring store sponsorer i klubberne". De nye tal for TV-kampene ligger på 15.000-17.000,- seere pr. kamp. Man kan spørge sig selv om vi får nok økonomisk gevinst ud af denne ranking og om der pt. er resurser nok hos Kvindeliga-kontoret og i divisionsforeningen til at accelerere denne udvikling? Nicolai Kaas mener at man er kommet langt i forhold til de målsætninger man havde for ligaen.

Per Rud udtaler ”Jeg synes jo at det går alt for langsomt, det synes jeg jo helt oprigtigt. Men klubberne er stadigvæk skrøbelige. Der er f.eks. for lidt ansatte til at håndtere det i hverdagen. Der er ingen administrative mennesker ansat, det er kørt på frivillighed det hele. Så længe man kører eliteidræt på frivillighed, så kan det aldrig blive mere end sådan at være ”halvgravid”, vel? Det kan det simpelthen ikke”. Per Rud mener også at der skal investeres meget mere i Kvindeligakontoret og at der hurtigt skal opgraderes omkring divisionsforeningens arbejde. Der er åbenlyst store forskelle i opfattelsen af hvor vi burde være nået til og hvor vi er i dag. Man kan argumentere for, at hvis målsætningerne nås tidligere end ventet, så bør der opgraderes med nye indsatser og nye målsætninger. Man kan argumentere for at det ville være muligt at få flere kommercielle partnere/sponsorer med omkring Kvindeligaen, hvis der var flere resurser til rådighed.

Per Rud mener at kvindefodbolden er 20 år bagud i forhold til herrerne, og at DBU bør investere mere i projektet og i klubberne. Der skal opgraderes hurtigere på administrativt og kommercielt ansatte i klubberne. Han mener at man ikke kan drive professionelle klubber med frivillige på nøgleposter. Det kan han have en pointe i. Per Rud er også villig til i divisionsforeningens bestyrelse at tage Kvindeligaen væk fra DBU, hvis DBU ikke vil investere mere i kvindefodbolden, end de gør i dag. Man kan argumentere for at Kvindeligaen og hele kvindefodbolden vil profitere af, hvis man kan blive enige om investeringer og indsatser, at der fremover også vil være en sammenhæng.

Jeg håber at denne dynamik og uenighed om tempo, investeringer og indsatser positivt kan udvikles sammen, og være med til at sætte yderligere fart på udviklingen af dansk kvindefodbold.

Konklusion

Svar på spørgsmålene i problemformuleringen og opsummering af de væsentligste pointer.

Problemformulering: Hvordan er det gået med den generelle sportslige udvikling af Gjensidige Kvindeliga? Hvordan har talentudviklingen udviklet sig i Danmark? Hvordan ser det ud på det kommercielle område? Hvis vi sammenligner os sportsligt med andre lande, hvordan ser det så ud?

I denne undersøgelse har jeg fået belyst hvordan øjebliksbilledet er for en række nøglepersoner indenfor dansk Kvindefodbold. Jeg har fået et overblik over, hvor vi står henne i disse aktører øjne. Jeg er bevidst om at der er individuelle oplevelser og at der også er nogle helt klare gennemgående meninger og holdninger. Jeg vil hermed komme med mit bud på i denne konklusion.

Kvindeligaen

Hvordan er det gået med den sportslige og fysiske udvikling af Gjensidige Kvindeligaen?

Der er for mig et klart billede af, at det generelle sportslige niveau er øget markant. Der er, i hver weekend, 4 kampe på et højere niveau end tidligere. Der er argumenter for at topniveauet er faldet på grund af, at mange landsholdsspillere har forladt ligaen over de sidste par år. Spillerne i alle klubber er blevet mere fitte og det er atleter, der er på banen på alle hold, i alle kampe. Undersøgelser og rapporter fra 2021 dokumenterer, at den fysiske tilstand på kvinderne er øget væsentligt siden de sidste undersøgelser fra 2010. Tilgange af traditionelle herreklubber i ligaen har været med til at øge kvaliteten. Træningsmængden er øget betragteligt over de sidste år, og flere af holdene træner 4-6 gange holdtræning, plus individuel færdighedstræning og styrketræning. Derudover er kvaliteten på de spillere, der kommer op fra ungdomsfodbolden generelt forbedret over de sidste år. Der er plads til de unge talenter i ligaen og det kan blive en fordel, hvis vi udnytter det. I forhold til det internationale niveau kan man argumentere for at det går stærkere, og stærkere i de traditionelt store herrenationer, og at den danske liga i fremtiden, i international kontekst, må betragtes som en udviklingsliga.

Ligaen sportsligt i forhold til internationalt niveau

Når vi sammenligner Kvindeligaen med internationalt niveau, hvordan ser det så ud?

Den danske liga skal nok betragtes som en udviklingsliga når vi kigger på udviklingen i de traditionelt store fodboldlande. Det mener den danske A-landsholdstræner for kvindelandsholdet Lars Søndergaard. Søren Randa-Boldt fra HB-Køge udtaler om årets Champions League, at HB Køge vil forsøge at rykke sig nærmere de store udenlandske hold. I første kamp i gruppespillet var HB Køge på besøg i Hoffenheim fra den tyske Bundesliga. Tyskerne vandt kampen med 5-0, efter 1-0 ved pausen. Jeg hæfter mig ikke så meget ved resultatet, som jo kan forekomme efter forskellige kampbilleder. Det jeg hæfter mig ved, er de stats, der er fra kampen. Tyskerne er klar overlegne på possession, antal afleveringer indenfor holdene, succesfulde afleveringer indenfor holdene, skud på mål, antal hjørne mm. Tyskerne er pt. nummer 5 i Bundesligaen og HB Køge fører suverænt den danske Kvindeliga. Niveauforskellen kan være et øjebliksbillede, men jeg deler den holdning som Lars Søndergaard udtrykker. Der investeres massivt i den store lande og ligaer i disse år.

Talentudviklingen i Danmark

Hvordan har talentudviklingen udviklet sig i Danmark?

På dette område har DBU lige igangsat et nyt licenssystem 2.0. Hvor det forrige system var mere resultatorienteret og favoriserede de klubber, der kunne tiltrække spillere med landsholdspotentiale, så er det nye system opbygget til at fremme gode talentmiljøer rundt om i Danmark. Der er efter indførelsen af det første licenssystem sket en klar forbedring i talentudviklingen, og de spillere, der kommer op som seniorer er bedre uddannet teknisk og taktisk. Der sker nu en markant stigning i antallet af ansatte trænere og Head of Coaching i ungdomsafdelingerne, og det bør være med til at niveau igen øges på spillerne. Kvaliteten i trænermassen bør øges og der skal yderligere fokus på færdigheder og uddannelse af spillere under 14 år. I forhold til normeringer omkring vores U-landshold så tales der om flere resurser, mere kontaktid og bedre matchning til de bedste spillere. Der er en masse resurser at spare, hvis der kan etableres yderligere vidensdeling, deles faciliteter og skabes sammenlægninger med herreklubber i Danmark.

Den kommercielle del

Hvordan ser det ud på det kommercielle område?

Den øverste danske liga har fået et løft med Gjensidige Forsikrings indtræden som partner for Gjensidige Kvindeliga. Ingen tvivl om det. Der er, men igangsættelsen af den nye liga, blevet til krav til Ligaklubberne om, at kampene spilles på stadions, og ikke på en træningsbane langt ude på anlæggene. Dette har medført et markant løft i kampafviklingerne og hele produktet er blevet løftet væsentligt. Det bør give mulighed for øgede sponsor- og TV-indtægter. Klubberne skal gøres klar til at løfte denne opgave. Det må betyde flere ansatte i administrationerne, og sponsormedarbejdere til kampafviklinger og sponsorarbejdet generelt. Der skal flere penge til for at forbedre kvaliteten sportsligt og selve produktet omkring kampene. Der er argumenter for at DBU skal investere mere økonomi i at facilitere en kickstart af disse områder. Ligachefen Nicolai Kaas ser med tilfredshed på den udvikling, der er sket og glæder sig over at man er foran 5-årsplanen på flere parametre. Per Rud fra HB Køge som netop er valgt til bestyrelsen i divisionsforeningen, har meldt ud at han mener, at tempoet skal sættes gevaldigt op. En opkvalificering af Kvindeligakontoret og divisionsforeningens stab vil give bedre arbejdsbetingelser og rammer. Det er, for Per Rud, også en mulighed at tage ligaen ud af DBU-regi, og på den måde sætte mere fart på processen.

Perspektivering

Jeg vil her komme med bud på hvordan jeg også kunne have grebet opgaven an, hvad jeg har fået ud af denne form for opgave og hvad jeg også godt kunne tænke mig at fordybe mig i ved en senere lejlighed.

I forhold til, at jeg har valgt at inddrage 3 områder indenfor kvindefodbolden, nemlig udviklingen i Kvindeligaen, talentudviklingen i Danmark og den kommercielle side af Kvindeligaen, så er jeg blevet bevidst om, hvor store emner de hver især er. Jeg kunne også, med godt udbytte have valgt kun at beskæftige mig med det ene af de tre emner. Det kunne have givet mig en noget dybere indsigt i det enkelte område. Omvendt så jeg har fået udvidet min horisont på en del områder og det har været rigtig givtigt og udfordrende for mig at tilgå fodboldmiljøet fra forskellige vinkler.

Interview formen har været vigtig for mig, da jeg oplever, at der er lavet mange rapporter, og det vigtigste i denne opgave, for mig, var at tale med de mennesker der lever og arbejder i rammerne. Det har virkelig været en givtig oplevelse at interviewe alle disse nøglepersoner indenfor dansk kvindefodbold. I forhold til mit arbejde som træner, har det være indsigtsfuldt at høre og prøve at forstå de opgaver, som andre personer sidder med indenfor den fodboldverden, som vi beskæftiger os med.

Hvad er det for nogle rammer vi arbejder i? og hvor ligger udfordringerne nu og i fremtiden? At arbejde med denne opgave har bestemt udvidet min horisont og bevidstgjort mig om, hvor mange forskellige tilgange, der er til det at arbejde med kvindefodbold. Jeg har også fået en indsigt, der, i fremtiden, bør gøre mig bedre i stand til at håndtere spillere, ledere, klub/bestyrelse, forskelsbehandling, forældrepåvirkning og anden påvirkning fra omgivelser, såsom resurseangel, presse, strategi m.m. Jeg vil bedre være i stand til at forstå, at der er nogle ting, som vi bør være tålmodige med, og nogle ting, hvor vi må prøve at påvirke og rykke på tingene på en positiv og konstruktiv måde. For mig, er denne tilgang til arbejdet blive bevidstgjort i massivt omfang.

Min interesse for pige-/kvindefodbolden er stor, og det har den været lige siden jeg begyndte at træne de små piger. Jeg vil forsætte med at interessere mig for udviklingen af pige-/kvindefodbolden, og efter at have skrevet denne opgave, nok endnu mere. Jeg mit største interesseområde i fremtiden vil nok være, at vi får hævet kvaliteten af kvindefodbolden, ikke bare i Kvindeligaen, men også i divisionerne og hele ungdomssiden nedenunder.

Bilag:

- Stats fra kampen Hoffenheim – HB Køge - Womens Champions League

Litteraturliste:

- Fysiologiske karakteristika og arbejdskrav under turneringskampe – en videnskabelig undersøgelse af Gjensidige Kvindelige 2019/20 – SDU
- Psykologiske karakteristika og kamprelateret angst og nervøsitet – en videnskabelig undersøgelse i Gjensidige Kvindelige 2019/20 - SDU
- Kvindelige udviklingsmidler 2021-22
- DBU Vision 2020 – Elite og bredde hånd i hånd
- DBU – Egenkontrol tilskuere Kvindelige grundspil 2020-21
- DBU – Licensmanual for pige ungdom 2021/22
- DBU – Licensmanual for Kvindelige 2021/22
- DBU – Dansk Børnefodbold – Sunde og glade børn
- Den ny Kvindelige
- Kvindekommissionen rapport - DBU 2018
- UEFA.com – “Women`s football”
- FIFA.com “FIFA takes steps to further development of women`s football.”
- DBU Girls Talent Conference 2019 - England & WSL Football Development – by David Faulkner, Head of Performance Women`s Football FA
- England FA - WOMEN`S AND GIRLS UNDER 14-16 - DUAL CAREER - FOOTBALL GUIDE
- www.insidethegames.biz – FIFA launches women`s football development programs for member associations.
- England FA – Inspiring positive change – The FA strategy for women`s and girl`s football: 2020-2024
- British FA – Wildcats guidance

Andre kilder:

- www.fodboldforpiger.dk
- Podcasts - gamechanger